

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 32

Presidència de l'Honorable Sra. Maria Concepció Obrador i Guzman

Sessió celebrada dia 10 de novembre de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Elecció del president o presidenta de la comissió.. 490

II. PREGUNTES:

1) RGE núm. 10381/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a educació a Eivissa (XI).. 491

2) RGE núm. 2452/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a CEIP Son Ferrer... 492

3) RGE núm. 10241/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pressupost d'educació (I).. 493

4) RGE núm. 10242/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pressupost d'educació (II).. 494

III. COMPAREIXENÇA RGE núm. 14416/16, del conseller d'Educació i Universitat, sol·licitada per tres diputats membres de la comissió adscrits al Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre l'agressió a una menor en el Col·legi Anselm Turmeda de Son Roca... 494

(Inicia la direcció de la sessió el vicepresident de la comissió)

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes. Començam, idò... Bones tardes, senyors i senyores diputades. Començarem la sessió d'avui. En primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sr. President, Antoni Camps substitueix Sandra Fernández.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Sí, Margalida Capellà substitueix Bel Busquets.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Qualque substitució més?

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, Sr. President, Miquel Jerez substitueix Sara Ramón.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I. Elecció del president o presidenta de la comissió.

El primer punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en l'elecció del càrrec de president o presidenta de la comissió, atesa la renúncia del Sr. Andreu Alcover i Ordinas, segons el [RGE núm. 14562/16](#).

Per a l'elecció del president o la presidenta es farà d'acord amb allò previst a l'article 43.2 del Reglament de la cambra, i atès que el Sr. Alcover i Ordinas fou proposat pel Grup Parlamentari Socialista com a president de la comissió, correspon, en aplicació de l'article 40 del Reglament del Parlament, proposar ara el mateix grup parlamentari el nom del candidat o la candidata per substituir-lo. Preg, per tant, al Grup Parlamentari Socialista, que faci arribar a aquesta presidència el nom del diputat o la diputada que proposa per al càrrec de president o presidenta.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, president. El Grup Socialista proposa la Sra. Conxa Obrador.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Idò es farà la votació amb l'urna i el Sr. Lletrat farà la lectura dels noms dels diputats i les diputades membres de la comissió per tal que dipositin el vot a l'urna.

EL SR. LLETRAT:

Gràcies, president.

Honorables senyors i senyores:

Aguilera i Carrillo, Salvador.
Ballester i Nebot, Olga.
Baquero i González, Elena.
Margalida Capellà.
Laura Camargo i Fernández.
Enric Casanova i Peiro.
Josep Castells i Baró.
Antoni Camps i Casasnovas.
Juan Manuel Lafuente i Mir.
Conxa Obrador i Guzman.
Miquel Jerez i Juan.
Maria Antònia Sureda i Martí.
Miquel Vidal i Vidal.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Es procedeix, idò, al recompte.

Blanc.
Blanc.
Nul.
Blanc.
Nul.
Conxa Obrador.
Conxa Obrador.
Conxa Obrador.
Conxa Obrador.
Conxa Obrador.
Blanc.
Conxa Obrador.
Blanc.

Vots a favor, 6; vots en blanc, 5; i 2 nuls. En conseqüència queda proclamada presidenta la Sra. Conxa Obrador, i li preg que passi a ocupar el lloc a la mesa.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta pren la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident, i us salut a tots i a totes. Esper que tenguem una jornada molt tranquil·la i poder exercir la Presidència d'una manera molt positiva.

Passam al segon punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a preguntes.

Assisteix el conseller d'Educació i Universitat, Sr. Martí March i Cerdà, acompanyat del Sr. Jaume Ribas i Seguí, director general d'Innovació i Comunitat Educativa; del Sr. Antoni Arbós i Grimalt, cap d'Inspecció Educativa; de la Sra. Marta Escoda i Trobat, directora de l'Institut per la Convivència i l'Èxit Escolar; de la Sra. Cristina Barrios i Herranz, assessora; i de la Sra. Aurora Bonnin Soler, assessora.

II.1) Pregunta RGE núm. 10381/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a educació a Eivissa (XI).

Per formular la pregunta RGE núm. 10381/16, relativa a educació a Eivissa, intervé la Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, en primer lloc he de contextualitzar aquesta pregunta, que va ser registrada el mes que ve farà un any. En principi al registre consta com a contestada, i efectivament hi ha un PDF però és buit, no hi ha resposta adjunta, i per tant hem mantingut la pregunta oral.

El mes de febrer vostè va comparèixer a aquesta comissió a petició de Podem per parlar dels nins que es varen quedar sense escolaritzar a l'illa d'Eivissa, i va fer un diagnòstic que compartim, va dir que a Eivissa hi havia alguns factors determinants, com ara la falta d'estabilitat demogràfica i la manca de planificació. Malgrat que coincidim i entenem aquests factors és igualment cert que som aquí per posar remei a aquestes situacions.

L'any passat, com deia, varen quedar fora escolaritzar 16 nins a l'illa d'Eivissa, però més enllà d'aquest cas concret és cert que a Santa Eulàlia del Riu els problemes d'escolarització es remunten a un grapat d'anys abans. Per això ens agradaria que ens explicàs quines actuacions ha pres la Conselleria d'Educació -era per al curs 2015-2016- per solucionar els problemes d'escolarització al municipi de Santa Eulàlia del Riu, o ja que hem començat el curs 2016-2017, si s'han trobat amb alguns problemes aquest inici de curs escolar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Li contesta el conseller d'Educació i Universitat, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, presidenta. Senyors i senyores diputats i diputades, Sra. Sureda, moltes gràcies. Primer lament la informació que ha donat sobre el tema del PDF; teòricament havia d'estar ple, potser hi ha hagut un error de tramesa, però en tot cas és evident que li contestaré la pregunta.

És evident, i vostè ho ha dit, que Eivissa té un problema demogràfic escolar important i que evidentment la Conselleria d'Educació, davant aquest tema, no està mans plegades sinó que està fent feina de valent per tal d'intentar donar respostes puntuals i estructurals a aquesta qüestió. És evident que el curs 14-15 va quedar un nombre significatiu d'al·lots, sobretot d'educació infantil, sense escolaritzar. Quan va entrar el nou equip de la conselleria i també la nova delegada territorial de la conselleria a Eivissa i Formentera un dels objectius va ser

evidentment que s'escolaritzassin tots els al·lots d'aquesta edat, sobretot els de sisè d'infantil, perquè evidentment el pas cap a primària fos el menys problemàtic i traumàtic possible des del punt de vista de l'adaptació al nou sistema escolar, al sistema escolar obligatori. Aleshores es va crear al CEIP Sant Ciriac una unitat nova d'educació infantil per tal de donar resposta a aquests nins que havien de ser escolaritzats.

Per al curs 16-17, és a dir, per al curs que ara es va realitzar, es varen crear tres grups d'infantil més de tercer, quart i cinquè d'infantil que de qualche manera donaven escolaritat a tots els nins que estaven en situació de demanda d'escolarització. És evident que amb això, els tres grups, que per una part escolaritzaven tothom, però també ha suposat un augment de ràtios. Quan hi ha un augment de ràtios sí que hem incrementat, hem posat un professor de reforç per tal que l'escolarització es fes en unes condicions de qualitat el més adequades possible.

Això són situacions una mica conjunturals que de qualche manera (...) estructural. En aquests moments estam ja en unes converses bastant avançades amb l'Ajuntament de Santa Eulàlia, del qual ja he tengut reunions amb el batle, la regidora d'Educació i la presidenta del consell escolar; també ho ha fet el director general de Planificació, Ordenació i Centres, per tant d'intentar donar una resposta estructural. També ens hem reunit amb l'escola..., amb el CEIP de Sant Carles perquè l'objectiu, i en això estam d'acord l'Ajuntament de Santa Eulàlia i la Conselleria d'Educació, és fer una ampliació de Sant Carles, que passaria d'una línia a dues línies. Això no implica de cap de les maneres, i en això també estam treballant, que dins Santa Eulàlia, no Sant Carles, també es pugui construir un centre, un CEIP de dues línies per tal de donar una resposta actual i de futur a una escolarització que, com vostè sap, a Eivissa creix d'any en any, i pensam que les solucions conjunturals són això, conjunturals, però que en definitiva ho hem fet perquè no queda altre remei, però la situació passa per l'ampliació de Sant Carles i aquest CEIP nou de Santa Eulàlia.

No sé si li he contestat.

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica intervé la Sra. Sureda, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller, gràcies per la resposta. Al debat de la moció sobre infraestructures del Ple de dia 1 de novembre ja vàrem dir, tot i que és cert que la població de Balears no és demogràficament estable, no ho és des de fa moltes dècades, no és una cosa de fa dos dies. Per això pensam que la planificació és imprescindible, i veient que no s'ha fet esperam que d'ara en endavant corregim aquest error i es faci una planificació adequada a les necessitats educatives de les nostres illes.

Tenim instituts pràcticament nous, com coneixem per exemple el cas de Binissalem, que ja tenen barracons, i això evidentment s'hauria d'haver previst. No és una qüestió de fer sang, vull que ens entengui; sabem que vostè no és el responsable d'aquesta manca de planificació, però com a

conseller actual sí que és el responsable de posar-hi remei, almanco durant aquests quatre anys, que, per cert, ens alegrem que sí, que les coses es vagin planificant.

Gràcies una altra vegada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Ara en torn de contrarèplica intervé el conseller, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Efectivament és aquesta la nostra responsabilitat, fer possible que l'escolarització es faci en les millors condicions. Vostè ha tret el tema de l'institut de Binissalem; efectivament està planificat que hi haurà una ampliació d'acord amb les seves necessitats. És un institut que vostè sap que rep estudiants d'Alaró, de Consell, de Binissalem mateix, i això ha fet un creixement important i estam ja en disposició de..., s'està fent el projecte, i el més aviat possible ho licitem perquè aquest institut deixi de tenir aquests barracons i/o aules modulars, evidentment per tal de recuperar una mica unes condicions mínimament adequades d'escolarització.

Per tant hi estic d'acord, i evidentment nosaltres tenim clar que farem una planificació a curt i mitjà termini, perquè en definitiva està clar que a les Illes Balears aquest curs ja ha crescut, ja ho he dit un parell de vegades, i si realment la situació econòmica segueix així com està anant és previsible que continuem creixent. No sé si això serà un creixement, en fi, estructural que quedarà, però és evident que ja som més d'1.100.000 habitants a les Illes Balears i això ha estat un creixement en poc temps. Per això evidentment l'impacte sobre les infraestructures sanitàries, educatives o socials és bastant important. Per tant tenim clar que evidentment ho planificarem amb aquesta perspectiva.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

II.2) Pregunta RGE núm. 2452/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a CEIP Son Ferrer.

Ara per formular la pregunta RGE núm. 2452/16, relativa al CEIP de Son Ferrer, intervé la Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, aquesta pregunta la varem registrar el mes de febrer d'aquest any. És una qüestió molt concreta: el CEIP Son Ferrer de Calvià no compleix la normativa en relació amb les barreres arquitectòniques i tampoc no té ascensor. Així les persones amb

discapacitat física o mobilitat reduïda tenen molt difícil, per no dir impossible, l'accés al centre. El tema de les barreres arquitectòniques és un tema greu, perquè impossibilita que certes persones duguin una vida normal, i això no es pot permetre i molt manco als centres públics.

Sabiem que des d'allà es deia que en breu s'arreglaria el tema de l'ascensor; hi havia una alumna que en tenia necessitat, i crec que ha hagut de canviar de centre perquè no es va licitar tan aviat com haguessin volgut. Vàrem veure que dia 18 d'agost es va publicar al BOIB la licitació de les obres per a la millora d'accessibilitat al CEIP Son Ferrer amb un import de 103.629 euros. Ens pot dir en quin estat es troba el projecte per a la instal·lació d'un ascensor i quan estarà executat i podrà posar en funcionament?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Li contesta el conseller d'Educació per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, no seran deu minuts, serà més breu aquesta vegada. Efectivament, vostè té raó. Es va licitar dia 18 d'agost. S'adjudicarà, crec, que demà, demà dia 11 crec que s'adjudicarà per la quantitat que vostè ha dit, o com a mínim ha estat el preu de sortida, i en aquest sentit és evident que es farà la instal·lació d'un ascensor, es farà un bany a planta baixa i es llevaran barreres a nivell dels escalons. Per tant és evident que nosaltres pensam que l'escola inclusiva és moltes coses, és una concepció, també, però llevar barreres arquitectòniques perquè tothom pugui accedir. Per tant...

Una cosa és quan s'executarà això, ja és un problema de veure quin és el temps, però esperam, lògicament, que aquest curs això sigui així. Jo lament que aquesta alumna hagi hagut de canviar de centre, però evidentment a vegades els processos administratius tenen uns processos... un temps que a vegades nosaltres no podem controlar, però evidentment es complirà el que vàrem dir que faríem de llevar les barreres arquitectòniques d'aquest centre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Ara en torn de rèplica intervé la Sra. Sureda, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Som conscients que no es poden fer les obres per llevar les barreres arquitectòniques a tots els centres de cop i a la mateixa vegada, però per ventura sí que tal volta seria adient que en els centres on hi hagi alumnes amb necessitats es poguessin fer amb més pressa per evitar que hi hagués d'haver canvis de centre.

Res més. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara en torn de contrarèplica intervé el conseller per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies. És evident que nosaltres enguany hem fet licitacions d'obres que van cap a fibrociment, obres majors, barreres arquitectòniques, per un valor de gairebé 10 milions d'euros, la qual cosa vol dir que hem fet un esforç important des de l'IBISEC amb uns projectes realment que donen resposta a aquestes necessitats. Hi estic d'acord, però a vegades es fan projectes, s'han de licitar en funció de situacions administratives, econòmiques concretes, però sí que tenim clar que durant aquesta legislatura volem llevar, si podem, totes les barreres arquitectòniques, que pensí que hi ha centres una mica antics que és més problemàtic, i després evidentment tot el fibrociment i altres tipus de reformes, d'ampliacions, i altres tipus de qüestions d'obra major o obra menor.

Moltes gràcies.

II.3) Pregunta RGE núm. 10241/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pressupost d'educació (I).

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara passam..., per formular la pregunta RGE núm. 10241/16, relativa a pressupost d'educació, intervé el Sr. Salvador Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bona tarda, Sr. Conseller. Aprofitaré aquesta pregunta també, perquè en vaig formular una segona també que fa referència a eficiència econòmica, i bé, el motiu pel qual avui vostè és aquí perquè la seva conselleria, igual que abans amb la diputada Sureda, ha trigat temps. Jo vaig presentar aquestes preguntes el 10 de juny d'enguany, i vaig rebre resposta el 20 d'octubre, és a dir, més de quatre mesos després.

El que volia comentar sobretot és una qüestió de..., i faig present avui que en el seu moment, l'any passat, quan vàrem estar negociant els pressupostos, vostè i el seu equip que el va acompanyar en diverses reunions que vàrem tenir, vàrem parlar de les possibles millores d'eficiència econòmica que es podrien donar, i que aquestes podrien anar a l'escola pública, i bé, jo el primer concepte que avui li demanaria és què entén la conselleria per millora d'eficiència econòmica, perquè al final la resposta per part de la conselleria ha estat d'una banda que no hi ha hagut cap millora d'eficiència econòmica, i després -llegeixo la resposta- durant el curs passat es racionalitzà i s'estabilitzà el personal funcionari a la conselleria; des de l'inici de la legislatura fins ara s'ha reduït el personal docent a serveis generals en un 25%, i s'està treballant per fer una estructura única de tot el personal de les diferents àrees i

departaments. A la fi jo voldria saber aquestes millores d'eficiència quines han estat.

I la segona pregunta també era important, si realment hi hagués hagut aquestes millores d'eficiència de què es va parlar en el seu moment, on varen anar destinades.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Li contesta el conseller d'Educació per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Miri, jo partesc del principi de la realitat que la Conselleria d'Educació és una conselleria eficient, perquè pens que amb el personal que tenim, tot el que hem de gestionar econòmicament, els recursos humans, nombre d'estudiants, nombre de centres, pens que és una conselleria que, com deia abans, amb els recursos que té és una conselleria eficient. I això, no vull entrar en competència amb altres conselleries, però estic convençut que feim una tasca eficaç i eficient. Discutim en algunes coses, lògicament, però sí pens d'entrada que és una conselleria que fa la feina de forma eficient.

Vostè ho ha dit, un primer element que jo crec que és important constatar, és que en aquests moments hem anat reduint el nombre de professorat que estan dins la conselleria, perquè això és important per una part per allò que he dit, perquè hi ha manco personal dins la conselleria i aquest personal ha anat als centres, amb la qual cosa estam fent una feina igual o superior, tenint en compte allò que ha significat l'entrada dins la conselleria i totes les tasques, activitats i (...) que estan realitzant i això ha suposat que els centres tenguessin més professors que estan fent la tasca per la qual s'han contractat, que és una tasca docent.

En segon lloc i també un altre punt que jo voldria constatar, és que vostè sap que si no hi ha cap problema final, però pareix que les coses van en aquesta direcció, la Conselleria d'Educació es traslladarà a una de les torres de Sa Nostra i això significarà un estalvi per a la Conselleria d'Educació de més de 300.000 euros, uns 300.000 que a partir de 2017 ja aniran bàsicament a funcionament dels centres, a millorar el funcionament dels centres que evidentment pot ser una quantitat petita, però nosaltres pensam que és significativa d'aquesta qüestió. Per tant, aquesta nova seu que segurament en el primer trimestre o en els primers quatre mesos de 2017 ja serà una realitat -faig una broma, serà un edifici verd de qualche manera-, vull dir en aquest aspecte que això significa agrupar dins tot un edifici, totes les direccions generals de la Conselleria d'Educació, ara vostè sap que estam a l'edifici d'Alfons el Magnànim i també als Geranis, tot s'unificarà, fet que jo crec que des del punt de vista administratiu i de gestió suposa una cosa prou positiva.

Per tant, nosaltres pensam que això no només és un estalvi econòmic en allò que s'ha dit i que repercutirà a nivell de

centres, sinó que també des del punt de vista de la gestió, jo crec que suposa més agilitat, més eficàcia i millor coordinació perquè el fet de tenir dues seus, dues direccions generals, la d'Innovació i la de Formació Professional a un altre espai, suposa moltes vegades fins i tot problemes perquè molts de papers s'han de firmar des de la conselleria o secretaria general tècnica i això suposa un problema a vegades..., problemes de temps. Per tant, jo crec que això també és una altra referència.

Enguany del capítol 2 hi ha hagut més de 200.000 euros d'estalvi de capítol 2, que també ha anat a la millora de funcionament de centres. Per tant, vull dir que tenim clar des d'aquesta perspectiva, que van una mica en aquesta direcció. Després hi ha hagut uns romanents d'ajudes de transport i altres conceptes, que suposen més de 200.000 euros, que aniran cap a capítol d'IBISEC. Nosaltres tenim clar que el tema de l'IBISEC és per a nosaltres un objectiu clar de construcció de centres, de millora, d'ampliació, etc., i per tant aquesta quantitat anirà evidentment a IBISEC per tal de seguir amb les millores dels centres.

També hi ha hagut quant a baixes de contractes de transport i això suposat uns 400.000 euros, dels quals una part aniran a un dèficit que hi havia a la concertada i per altra banda també aniria a un deute de convenis que tenim amb ajuntaments de períodes legislatius anteriors, de construcció de centres. Per tant, nosaltres creim que estam intentant fer una feina eficaç i eficient, i de qualque manera aquesta ha estat una de les línies que nosaltres volem, és a dir, treballar cada vegada més, l'administració cada vegada ha de ser transparent, ha de ser eficaç, però també volem que sigui eficient. I treballem en aquesta direcció.

Aquestes són de qualque manera..., tal vegada d'una forma esquemàtica possible, aquelles millores d'eficiència que nosaltres hem fet i estam fent i que continuarem fent perquè, en definitiva, els doblers públics s'han de gastar de la millor forma possible perquè aquesta és la nostra responsabilitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica intervé el Sr. Aguilera, per un temps de cinc minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Conseller. Per tant, vostè ara m'està contestant d'una forma diferent a la pregunta, que vaig formular que en el seu moment com he comentat, em varen dir que no hi va haver cap eficiència econòmica. Vostè m'està dient altres qüestions.

I jo ara aquest tema que vostè ha comentat de l'IBISEC de 200.000 euros, resulta que vostè ha firmat amb el nostre grup parlamentari un romanent de 4 milions d'euros de l'IBISEC. Per tant, jo voldria saber aquests 4 milions d'euros, aquest romanent, si és falta d'execució o per quina qüestió és, perquè vostè ara ha fet comentaris que es desvien 200.000 euros, i jo voldria saber aquests 4 milions d'on vénen i per què no s'han invertit.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de contrarèplica intervé el conseller per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Aguilera. Miri, tal vegada m'he explicat malament. De totes formes és evident que quan li varen contestar aquests tipus de dades encara no les teníem totalment treballades. Per tant, no és que l'haguem enganat, sinó que simplement ara tenim aquestes dades perfectament clares d'allò que li estan contestant.

Respecte del que vostè demana, jo diferenciï dues coses. És evident que IBISEC el 2016 rebrà de romanents que des de la Conselleria d'Hisenda ens donen, per tal d'executar per una quantitat de 4 milions d'euros projectes de l'IBISEC. Per tant, no són de qualque manera romanents de la pròpia Conselleria d'Educació, sinó que els romanents que ens dona la Conselleria d'Hisenda, que nosaltres tenim projectes per més de 4 milions d'euros dins IBISEC, perquè IBISEC també de cada vegada és una empresa jo diria que més eficaç i més eficient perquè realment estam treballant amb un nombre de treballadors que va arribar a 60 i ara no arriba ni molt manco a aquesta xifra, però estam treballant i, per tant, són doblers que no són de la pròpia conselleria, però sí que tenim projectes per més de 4 milions, que nosaltres properament sortirem a licitar i que s'executaran el 2017. És a dir, és una empresa pública, és una entitat pública que ens permet fer aquest tipus de coses.

Per tant, no és de la pròpia conselleria evidentment, sinó que és del propi Govern, de la Conselleria d'Hisenda que ens fa aquest tipus de transferència. Això és el que li vull dir. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

II.4) Pregunta RGE núm. 10242/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pressupost d'educació (II).

Sr. Aguilera, entenc que la segona pregunta relativa a pressupost es dona per contestada o la vol formular? Es dona per contestada. Molt bé.

III. Compareixença RGE núm. 14416/16, sol·licitada per tres diputats membres de la comissió adscrits al Grup Parlamentari Popular, del conseller d'Educació i Universitat, per tal d'informar sobre l'agressió a una menor en el Col·legi Anselm Turmeda de Son Roca.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, relatiu a la compareixença RGE núm. 14416/16, del conseller d'Educació i Universitat, sol·licitada per tres diputats membres de la comissió, adscrits al Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre l'agressió a una menor en el Col·legi Anselm Turmeda de Son Roca.

Té la paraula el Sr. Conseller per tal de fer l'exposició oral sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. És evident que això és un tema important, significatiu, que ha tengut una gran repercussió social, mediàtica i educativa, una repercussió que jo pens que de vegades ha pogut amagar la pròpia realitat del que ha passat i que jo avui en aquesta compareixença intentaré clarificar el màxim possible aquesta qüestió.

En primer lloc i ho torn dir, i ho diré i ho repetiré per activa i per passiva, estam en contra de qualsevol acte de violència, sigui violència escolar, sigui violència contra la dona, sigui violència terrorista, sempre aquest govern, aquest conseller i aquesta conselleria estan en contra de qualsevol acte de violència, vengui d'on vengui en tots els sentits. Dic això perquè aquesta és una qüestió que jo no accept de cap de les maneres que se'ns pugui qüestionar. Nosaltres hem fet des del primer moment una acció i hem dit clarament que nosaltres davant qualsevol acte de violència, sigui escolar, sigui petita o grossa, hi estam en contra.

En segon lloc, jo crec que sempre hem estat al costat de la nina, de la víctima, sempre, des del primer moment, es digui el que s'hagi dit. Des del primer moment hem estat al seu costat, de la seva família. He parlat amb ells, amb la família, amb la mare, hem estat... hem tengut reunions amb la mare, hem posat la conselleria a disposició, tots aquells tipus d'instruments, accions i tipus de... coses que ens poguessin demanar respecte d'aquesta nina de Son Roca.

Tercera qüestió, quan parlem d'aquestes qüestions de menors hem de tenir en compte el que diu la legislació sobre el dret a la protecció, a la imatge i a l'honor dels menors, i això és quelcom que és per a tothom i, per tant, és evident que qualsevol acció amb aquesta perspectiva s'ha de fer respectant els drets del menor. I això, per a nosaltres, ha estat fonamental. És fonamental... el que ha estat la funció, la conducta i el comportament de la nostra conselleria d'Educació.

Quarta qüestió important, si es diu sempre -sempre es diu- que hi ha d'haver presumpció d'innocència, la presumpció d'innocència és per a tothom -per a tothom- i en els menors que són menors d'edat, menors d'edat penal, encara més i a més cal dir que sempre es demana presumpció d'innocència en casos de corrupció i d'altres tipus, quan parlem de menors també això és un tema fonamental.

Una altra qüestió important i cinquena qüestió, cal... s'ha dit molt aviat, s'ha dit moltes vegades que cal sempre que la Justícia treballi amb tranquil·litat, que cal deixar que la Justícia faci la seva feina, que cal que la Justícia la faci en condicions adequades sense pressions, sense cap tipus d'acció que pugui impossibilitar una acció justa en tots els aspectes i nosaltres, és evident que així ho hem fet i així ho hem plantejat en qualsevol moment.

Sisena qüestió, la Conselleria d'Educació i Universitat d'ençà que vàrem prendre possessió el juliol de 2016... 16?...

(Rialles. Se sent una veu de fons que diu: "15")

15... en fi... És evident en aquest aspecte que vàrem tenir clar que havíem de donar un impuls important a l'Institut de la Convivència i Èxit Escolar. Per què?, per moltes raons: una, vull recordar que l'Institut va ser una iniciativa que es va fer segons el segon pacte de progrés; dos, que durant la legislatura passada va ser un institut que va perdre pes i funcions, fins i tot va estar èpoques sense direcció. Per tant, tenim clar que nosaltres havíem de posar en marxa una altra vegada aquest institut de convivència, li havíem de donar el paper que de cada vegada reclama per donar un suport als centres escolars. I una de les coses que hem fet, tot i que realment no és el cas de la nina de Son Roca, és el tema del *bullying*, hem fet un protocol d'assetjament escolar sobre el qual un protocol... i ho dic amb totes les paraules, malgrat hi hagi persones que ho hagin qüestionat, que en aquests moments està fet una prova de formació a directors, a centres de més de 300 persones, professorat, per tal que se sàpiga exactament com i què és aquest protocol, com s'ha d'aplicar i com s'ha d'intervenir quan hi ha casos d'aquestes característiques; i, a més, des de l'Institut de Convivència i Èxit Escolar hi ha hagut un increment de les intervencions que es fan d'acord amb les demandes que fan els centres escolars.

Per tant, vull dir en aquest sentit que tenim clar, teníem clar des del primer moment que tot el tema de la violència, assetjament o tipus d'agressions que hi ha dins l'escola s'havien d'abordar, s'havien d'abordar perquè pensam que l'escola ha de ser un espai de convivència, un espai de convivència en tots els sentits.

Avui mateix hem presentat un protocol Trans, per a nins transsexuals o transgènere i d'alguna manera això és un element més que incorpora la idea de la convivència escolar, que tothom ha de respectar. L'escola ha de ser un espai de convivència on els valors del respecte han de ser fonamentals i, per tant, en aquest sentit no és una qüestió només de la qüestió del protocol d'assetjament, sinó que evidentment això implica que els centres escolars s'han de dotar cada vegada més de plans de convivència que perfectament articulats siguin capaços de donar una resposta als problemes d'agressions o de violència que hi pugui haver en l'àmbit de l'escola. Per tant, aquests per a nosaltres són punts de partida fonamentals.

Per tant, nosaltres des del primer moment hem tengut clar que dins els problemes que té el sistema escolar, que en té, evidentment, i que volem abordar, el tema de la violència escolar, el tema de l'assetjament, el tema del respecte i de la convivència era fonamental.

Torn repetir, l'escola ha de ser un espai de convivència, perquè si l'escola no és espai de convivència difícilment l'associat serà un espai de convivència. I aquesta per a nosaltres era una qüestió fonamental.

Per tant, són punts de partida perquè pens que de cap de les maneres no s'ha de qüestionar una mica el que és la prudència que hem tengut des de la Conselleria d'Educació a l'hora de

donar les informacions que es podien donar en cada moment. Nosaltres no hem amagat cap informació, nosaltres hem donat la informació quan la teníem contrastada, nosaltres no hem relativitzat cap tipus d'acte de violència, simplement hem fet una investigació que d'alguna manera havia de posar de manifest el que havia passat i a partir d'aquí el que s'havia de fer.

Miri, jo faré una petita descripció, perquè tampoc no em vull allargar molt, però una petita descripció de tot el calendari de qüestions que afecten una mica el treball de la conselleria.

Dimecres 5 d'octubre va ser quan es va produir al CEIP Anselm Turmeda a les 12 del migdia aproximadament un acte d'agressió a una nina dins el pati del centre.

Dijous 16 d'octubre el centre va comunicar a Inspecció Educativa el que havia passat. Pensau que en aquest aspecte el dimecres va ser ingressada per a observació a Son Espases i que l'equip directiu del centre va anar i es va presentar a l'Hospital de Son Espases.

Divendres dia 7 d'octubre dos inspectors de la Conselleria d'Educació varen anar al centre Anselm Turmeda per tal de fer la investigació que s'havia de plantejar respecte d'aquesta qüestió. I vull dir, des d'aquesta perspectiva, que en aquell moment jo vaig informar al Consell de Govern que es fa els divendres del que havia passat, que ja havia estat portada d'alguns diaris, "*brutal paliza*", és a dir d'alguna manera això va ser una de les portades amb una foto determinada; i que la portaveu que en aquell moment va ser la Sra. Fina Santiago va dir, va donar tres missatges clars: estam al costat de la nina agredida, estam en contra de qualsevol acte de violència i hi ha dos inspectors que estan investigant aquest fet. Per tant, vull dir en aquest sentit que des del primer moment hi va haver una resposta de definició davant un tema del qual encara no es tenia una informació concreta.

Dilluns 12, 10 d'octubre la Inspecció Educativa torna anar al centre, hi ha una sol·licitud d'Inspecció Educativa, del cap d'Inspecció Educativa a la Fiscalia de Menors, i jo vull en aquest sentit fer una reflexió: és evident que en aquest tema no només hi havia oberta la línia d'investigació de la Conselleria d'Educació a través d'Inspecció, sinó que la policia i Fiscalia de menors estaven investigant i estaven investigant d'acord amb la denúncia que s'havia presentat.

Què vull dir amb això? Vull dir que això va ser un element, una variable que cal tenir en compte a l'hora de plantejar quin tipus d'informació i quan es dona aquesta informació. Nosaltres teníem clar respecte d'això que el temps d'investigació havia de ser un temps prudent i a més vull fer una reflexió més: a partir d'aquell moment el centre, el CEIP de Son Roca, d'Anselm Turmeda va ser un centre totalment envoltat pels mitjans de comunicació -totalment envoltat pels mitjans de comunicació-, si algú ha anat al CEIP Anselm Turmeda de Son Roca sabrà que és un carrer molt estret, que realment les càmeres de televisió i altres tipus de... en fi, de... reporters, periodistes de ràdio, televisió, etc., ocupaven bona part d'aquest carrer i que això va suposar per al centre un nivell, diguem, de situació difícil de controlar i que, per tant, la primera feina que havien de fer els inspectors era intentar

tranquil·litzar una situació que afectava directament uns menors, uns escolars que realment entenien poca cosa del que estava passant. Vull dir que cal posar-se d'alguna manera en situació.

Evidentment, la Inspecció Educativa havia de fer un treball difícil, dos inspectors, l'inspector del centre més un altre inspector, que realment va ser demanat per l'inspector d'aquest centre, que vull dir que han fet un excel·lent treball, un excel·lent treball malgrat les dificultats de fer un treball d'aquestes característiques, i per tant en aquest sentit el dilluns ja hi havia un primer informe sobre aquesta situació.

Torn repetir, vàrem demanar aquesta entrevista amb el fiscal de Menors perquè evidentment quan hi ha dues línies de recerca, com a mínim la policia i fiscal de Menors i la Conselleria d'Educació, és evident que la Conselleria d'Educació i la Inspecció Educativa no pot accedir a tota la informació, per exemple a l'informe de lesions; a l'informe de lesions nosaltres no tenim accés, evidentment a cap tipus d'accés a aquest tipus d'informació perquè és una informació de protecció i és una cosa de la família; fins i tot ni la família no té dret a mostrar aquesta informació als mitjans de comunicació. Vull dir amb aquest aspecte que la protecció dels menors es fa des d'una perspectiva global, és a dir, s'ha de respectar als menors la seva imatge, el seu honor, la seva intimitat, i això és quelcom que des de la Fiscalia de Menors es va tenir clar.

El dimarts dia 11 d'octubre els dos inspectors tornen anar al CEIP d'Anselm Turmeda, i hi ha en aquests moments la primera compareixença d'aquest conseller d'Educació i Universitat en aquest parlament; a fora fa una primera compareixença per donar aquella informació que té, perquè la informació s'ha de contrastar. Torn repetir, cal fer feina quan hi ha menors amb molta sensibilitat, amb molta tranquil·litat, i vàrem donar una informació que era important i significativa, que hi havia, primer de tot, els menors eren menors de 12 anys, mai no hi ha hagut menors de 15 anys, sempre menors de 12 anys, no hi havia al·lots de 14 i 15 anys sinó de 8 a 12 anys, i això vull que quedi clar, i en segon lloc, i també ho vaig dir, en el pati on es varen fer aquest tipus d'accions hi havia dos professors que estaven fent la seva feina de forma adequada. Per tant vull dir en aquest aspecte que això va ser aquella informació de la qual jo podia donar ja comptes de forma clara perquè no podia ni volia donar una informació que no tengués totalment contrastada, per respecte a la veritat, per respecte al menor, i per respecte una mica a la feina que estava fent la Inspecció Educativa, una Inspecció Educativa a la qual s'ha de dir "feis la feina amb tranquil·litat"; no vàrem donar un temps concret, perquè aquesta era per a nosaltres una qüestió bàsica. Quan hi havia l'enrenou mediàtic (...) davant aquesta qüestió s'havia de fer feina amb tota la tranquil·litat possible, i nosaltres vàrem intentar tenir clar que malgrat les pressions que teníem per donar informació només volíem donar la informació quan aquesta estigués totalment contrastada.

I diré més. Nosaltres ja els primers informes d'Inspecció Educativa ja donaven una pista clara de per on..., què havia passat dins aquest pati d'aquest centre. I la reunió que després es va tenir amb Fiscalia de Menors, que va ser el dijous -dia 12 d'octubre era festa, per tant no es va poder tenir aquesta reunió,

però sí dijous dia 13 d'octubre- va ser quan la Fiscalia de les Illes Balears va treure un comunicat en què deia el que deia; per una part deia que hi havia lesions lleus, i per altra banda feia una apel·lació als mitjans de comunicació a tractar les coses d'una forma adequada i contrastada. Això va ser... I de qualche manera nosaltres en aquest sentit és evident que aquesta reunió simplement no era una reunió de coordinació, era simplement una reunió que nosaltres necessitàvem tenir, perquè evidentment la nostra hipòtesi es va veure corroborada per aquest comunicat, en el qual nosaltres no vàrem participar, ni molt manco, ens el varen mostrar quan vàrem anar allà, i va ser una iniciativa de la Fiscalia de les Illes Balears, i concretament a partir del fiscal de Menors de les Illes Balears, que va plantejar clarament quin era l'estat del que havia passat.

Per tant aquest per a nosaltres era un tema fonamental, i divendres una altra vegada els inspectors tornen a anar al centre i fan un segon informe preliminar, ja una mica en funció de cada vegada més informació que tenien, i el mateix dilluns tornen a aquest centre i fan ja el darrer informe a partir del qual la Conselleria d'Educació i Universitat va fer el comunicat que va donar a conèixer, i que després va tenir aquí en el Parlament de les Illes Balears, el dimarts vaig fer una compareixença als mitjans de comunicació en què vaig explicar totes aquelles coses que estaven al comunicat que vàrem elaborar des de la Conselleria d'Educació a partir de l'informe de la Inspecció Educativa.

Per tant aquesta seria una mica la radiografia, una mica la descripció del que hem fet d'una forma telegràfica, sense entrar gaire, evidentment, en profunditat en totes les coses.

Què havia passat en el centre, al pati? Ja he dit abans que en el pati evidentment hi havia dos professors que estaven complint les seves funcions, i estaven complint les seves funcions d'acord amb la normativa vigent. En el pati evidentment hi havia, com deia, aquests professors, i a les 12 més o manco, abans d'acabar... quan estava a punt d'acabar l'esbarjo i estaven a punt de... quan va tocar el timbre per entrar de bell nou a les classes, és evident que hi va haver una brega per una pilota que va tenir com a conseqüència unes lesions lleus d'aquesta nina.

Això va suposar, i això també és important constatar-ho, una vegada que els fets es varen constatar, que la direcció del centre, una direcció totalment legal, amb nomenament a partir de dia 31 d'agost amb efectes de 3 de setembre, i ho torn repetir, absolutament legal, totalment, per tant amb les seves funcions perfectament dins la normativa actual, aleshores a partir d'aquest informe de tot el que havia fet la inspecció i de tota la feina que havia fet l'equip directiu es va prendre la decisió, d'acord amb el Decret de drets i deure i convivència de les Illes Balears de 2010, de posar unes sancions d'expulsió a aquests nins en funció de la seva actuació, la seva implicació en aquests actes.

Per tant això va ser, de qualche manera, un fet important perquè teníem clar que no podíem prendre mesures cautelars per responsabilitat; havíem de fer les coses d'acord amb la informació que teníem, contrastada. Estam parlant de menors, una responsabilitat una prudència que també de qualche manera des d'organismes legals ens varen plantejar, prudència a l'hora

de plantejar accions sobre aquests al·lots. Pensau que va ser una definició de greu d'acord amb els fets que havien passat, i això va ser de qualche manera la decisió que va prendre la direcció del centre, una direcció amb la qual jo m'he solidaritzat des del primer moment, perquè va fer una feina difícil i complicada en uns moments molt complicats; he tengut reunió amb la direcció del centre, amb l'equip directiu, amb el claustre de professors, amb l'AMIPA, evidentment, perquè pensam que en aquells moments han tengut una situació jo diria difícil i problemàtica i que nosaltres en aquell moment havíem de donar un suport real perquè estaven fent una feina difícil i complicada.

Perquè el que està passant en aquest pati pot passar a altres patis i està passant, de fet, i em consta que hi ha acta d'accions judicials que també s'han donat. Una altra cosa és que han tengut una transcendència mediàtica determinada. Per tant, les accions que es varen fer per part de la direcció del centre varen ser unes sancions aplicant el Decret de drets i deures dels estudiants i tot el que significava la qüestió de convivència.

Però això no bastava. És evident que al mateix temps que s'havien de fer aquest tipus d'accions s'havia d'intentar restaurar una mica la normalitat dins el centre; el centre ha quedat tocat; la imatge d'aquest centre ha quedat realment malmesa, i crec que un element que cal plantejar és que ha estat un centre públic, que ha quedat, diguem, la imatge a la retina de molta gent, de diaris, de mitjans de televisió, etc., el centre Anselm Turmeda ha quedat dins la retina de moltes persones, i per tant caldrà fer una feina important per reeixir la imatge d'aquest centre escolar, un centre que fa feina a una zona complicada i complexa, i que de qualche manera cal que sigui valorat amb totes les seves conseqüències. Per tant havíem de fer això, i també cal dir que al mateix temps, i això és important que ho torni a repetir, vàrem estar en contacte contínuament amb la nina i la seva família, vàrem estar en contacte amb la nina i la seva família, i la família, malgrat d'opinió del centre, de la conselleria i de la Inspecció, va demanar el canvi de centre, i deim que nosaltres no consideràvem que se n'havia d'anar per moltes raons: era una nina integrada dins el centre, era una nina que havia millorat els seus resultats acadèmics i era una nina apreciada. Per tant nosaltres vàrem considerar que tot i que els pares tenien tot el dret del món a sol·licitar un canvi de centre, nosaltres pensàvem que era millor que quedàs, però evidentment en funció de la demanda que va fer la família nosaltres, evidentment, aquesta al·lota, aquesta nina i la seva germana estan en un altre centre escolar de Palma, un altre centre públic escolar.

I vull dir un parell de qüestions, primer de tot, s'ha fet un canvi de centre, evidentment amb tots els informes legals possibles, s'ha treballat també amb la nina des que va anar a aquest centre per part de l'Institut de Convivència i la Inspecció Educativa i podem dir el següent, primer, és una nina que s'ha adaptat perfectament al centre, que realment té un bon comportament, que realment té una adaptació escolar correcta, que a més a la família se l'ha ajudat a nivell de llibres de text, ajuts de menjador i ajuts per a activitats extraescolars, i que té perfectament una bona adaptació a aquest nou centre escolar on fa classe.

Al mateix temps, per tant, hi ha hagut un seguiment per part d'Inspecció i Institut de Convivència d'aquesta nina, del que

afecta aquesta qüestió, de realment la seva adaptació a aquest nou centre, i al mateix temps des de l'Institut de Convivència i la Inspecció també s'està treballant amb aquest centre i amb els infants que varen ser objecte d'aquesta sanció; perquè de qualque manera són nins que tenen, que també estan... que se'ls ha de protegir, que tenen uns problemes determinats com a conseqüència de tots aquests fets -com a conseqüència de tots aquests fets-, són nins alguns dels quals tenen bons valors, bon comportament escolar, bons resultats educatius i, evidentment, nosaltres el que volem és, com deia, no només que l'escola recuperi la normalitat, no només que el claustre recuperi la seva feina quotidiana, no només que realment la realitat normal es torni impregnar en aquest centre, sinó que volem fer un seguiment i estam fent un seguiment de la realitat d'aquests infants. I vull dir que alguns d'aquests infants no estan en les millors condicions, i podria dir moltes més coses, però segurament tot el que s'ha viscut segurament també ha tengut repercussions negatives sobre aquests al·lots.

Torn a repetir, la defensa dels drets dels menors són importants, són importants tant els nins que varen ser objectes d'aquesta sanció com la nina, la víctima, i la víctima ha estat la primera de les nostres preocupacions i ocupacions des del primer moment. I ho torn a reiterar perquè pens que és un tema fonamental.

Per tant, pensam que en aquest aspecte és evident que hem recuperat o estam recuperant una certa normalitat, ho torn a dir, el centre no ha recuperat la normalitat, això serà qüestió de temps, i la Conselleria d'Educació té un compromís clar d'intentar que es faci tota la feina possible perquè aquest centre torni a recuperar la seva normalitat en tots els aspectes, que recuperi la seva imatge, que puguin treballar amb tranquil·litat, que sigui un centre del qual es tengui una visió positiva perquè, en definitiva, hi ha infants que hi estan escolaritzats, els hi hem d'escolaritzar en les millors condicions i tenim un equip docent, un claustre de professors i un equip directiu amb capacitat i amb ganes de continuar treballant per un centre que ha sofert unes situacions que, jo diria, no són positives. Per tant, aquesta és una mica la situació actual.

Jo voldria acabar amb una sèrie de reflexions finals. Miri, jo som dels que creuen que en aquesta situació tots hem perdut, tots hem perdut. Crec que d'aquest tema no es pot fer un ús polític. Crec que parlem de situacions on els menors són els més importants, tant la nina que va ser objecte d'aquest acte com els altres al·lots que varen ser objectes d'aquestes sancions i que també tenen els seus drets. Tothom té els seus drets. Nosaltres hem procurat prioritzar la nina agredida, però també treballam amb els al·lots que han estat sancionats. Per tant, jo dic, tots hem perdut en aquesta situació, tots hem perdut. Ha perdut la nina, ha perdut la seva família, han perdut els infants que varen fer aquesta acció, han perdut jo diria tots els estudiants i tota la comunitat educativa d'aquesta escola, inclosa l'AMIPA, els estudiants, el claustre de professors i, evidentment, l'equip directiu. També han perdut, també han perdut. Tots, tothom ha sofert aquesta situació.

També vull dir clarament que la conselleria també hem perdut, hem hagut de dedicar molta energia de forma silenciosa, de forma prudent en un acte que, de qualque manera, haviem de clarificar entre tots. Jo crec que ha perdut

també la ciutadania i han perdut, de certa manera, els mitjans de comunicació.

Per tant, pens que necessitam fer una reflexió clara, seriosa, sense emotivitat, sense visceralitat, sense sectarismes, sense ideologies clares per tal de continuar abordant clarament un tema que ens ha de preocupar i ocupar a tots, que és el tema de millorar la convivència dins els centres escolars. La convivència en els centres escolars és fonamental, estam en una bona convivència i per això, per exemple, en aquest moment s'està treballant en el centre per millorar el joc del pati, perquè realment el joc del pati significa respectar els altres, respectar unes normes, a ningú no se li ha d'escapar que l'esport, el futbol com qualsevol esport, és una bona eina d'educació perquè treballes hàbits, treballes valors, treballes respectes i això és important.

Per tant, nosaltres volem que l'escola sigui un espai de convivència, un espai de socialització i per això nosaltres demanam que tots hem de reflexionar davant aquest fet, tots. Al llarg de la història i la passada legislatura hi ha hagut actes també i accions que varen tenir conseqüències negatives i amb aquest tema jo demanaria prudència a tothom i ho demanaria perquè parlem de menors, parlem de situacions objecte de protecció.

Avui mateix, avui mateix, hem tengut una reunió amb Fiscalia de Menors. La Conselleria d'Educació i la Inspecció Educativa hem tengut una reunió amb la Fiscalia de Menors per tal d'intentar fer un acord de col·laboració per tal de donar eines als centres de com actuar quan hi ha casos de possible violència contra els menors. Treballam perquè l'escola -torn a repetir- sigui un espai de convivència. Aquest és el nostre objectiu i per això aquesta relació amb la Fiscalia de Menors, segurament firmarem un acord de col·laboració perquè pensam que és clau. La Fiscalia de Menors fa la seva feina, fins i tot en aquest cas. Nosaltres no sabem res del que fa perquè és una altra administració i, a més, el tema de protecció dels menors és evident i nosaltres no sabem en quina situació, però està investigant perquè -torn a repetir- la protecció de menors és important en tots els aspectes, des dels mitjans de comunicació, des de la societat, des de l'escola, en tots els aspectes.

Aquesta, per a mi, és una mica la reflexió que no és de culpabilitat, és de corresponsabilitat per part de tothom. Tots tenim una corresponsabilitat a l'hora d'abordar aquest tema. El tema, surt moltes vegades, el tema del *bullying*, de la violència, de les agressions, evidentment hi ha el tema de la violència contra la dona, hi ha moltes qüestions que cal abordar. La societat no pot ser la societat... no pot ser no tenir una societat violenta, hem de tenir una societat de respecte i convivència. Crec que en aquest aspecte seria bo que tots, començant per la pròpia conselleria, començant per aquest conseller d'Educació, que siguem capaços de treure aquelles conclusions que puguin millorar en qualsevol cas l'acció educativa que hem de fer en aquest camp, en aquests temes i que això pugui repercutir en tots els aspectes de l'acció social i de la societat.

Aquesta seria d'una forma jo diria ... he intentat ser, bé, una mica sintètic, però hi havia moltes coses a dir, però pens que el més fonamental que volia dir crec que ha estat comunicat en aquesta comissió d'Educació, a la qual jo agraesc aquesta

compareixença, que agraesc aquesta possibilitat, però -torn a repetir- hem fet les coses amb seriositat, amb rigor, amb prudència i davant temes com el que estam plantejant avui crec que hem de ser molt prudents tots perquè, en definitiva, això pot continuar passant i la forma com ho tractem tots serà fonamental.

Per tant, repetesc, prudència, respecte als menors i pensar sempre que hem de fer el que volem en la millora de la convivència de les nostres escoles i de la societat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, conseller. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de quaranta-cinc minuts per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions, per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar.

Idò, continuam. Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris. El Sr. Conseller pot contestar globalment a totes les preguntes o observacions formulades o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà).

Miri, Sra. Presidenta, *sin que sirva de precedente*, contestaré globalment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, conseller. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Benvingut, Sr. Conseller, i molt agraït per les explicacions que vostè avui ens ha fet.

Abans d'iniciar, diríem, un poc la meua intervenció vull fer referència quan vostè dia que no hauríem de fer un ús polític d'aquest fet i que hauríem de tractar aquests tipus de fets amb molta prudència. I quan ha dit açò, me n'he recordat del famós cas d'Alfa Pam, que va passar a l'anterior legislatura. Un cas que es va utilitzar de forma política, miserable i barroera per l'equip de l'oposició, que en aquell moment el seu partit era a l'oposició i van utilitzar de forma barroera aquell cas, ens van dir fins i tot "assassins" en seu parlamentària al Partit Popular. Açò és utilitzar de forma política un fet que per desgràcia va passar.

Nosaltres no serem... i no arribarem a aquells nivells de "*barriobajerismo*" a què vostès van arribar a l'anterior legislatura. Nosaltres serem molt respectuosos i serem molt prudents en aquest cas. De fet, hem estat molt respectuosos, molt prudents i molt cauts en aquesta qüestió.

I miri, Sr. Conseller, vam demanar la seva compareixença aquí a la Comissió d'Educació i Cultura, perquè enteníem i després de les seves explicacions entenem que hi ha hagut i que hi ha encara molta fosca, molts de punts negres en el cas aquest d'assetjament escolar ocorregut el passat dia 5 d'octubre en el Col·legi Anselm Turmeda de Palma.

La impressió que tenim és que la seva conselleria ha actuat en aquesta qüestió amb falta de transparència. Segons nosaltres, segons la impressió que tenim, ha tardat molt de temps, sis dies, ni més ni manco, a reaccionar i condemnar els fets. La nostra impressió és que des d'un primer moment es va posar del costat dels agressors i d'aquells que varen emparar i van intentar amagar l'agressió i que, en canvi, es va posar en contra de la víctima i en contra també -i vostè també ho ha dit avui- dels mitjans de comunicació, que l'únic que han fet ha estat informar d'allò que havia ocorregut.

I no ho dic jo, que vostè es va posar en contra de la família o de la víctima, hi ha hagut declaracions de familiars, de fet un familiar va arribar a dir que "*el conseller es un sin vergüenza y nos toma por tontos*". És a dir, si vostè a açò li diu posar-se al costat de la víctima, si vostè a açò li diu estar sempre al costat, parlar amb la família i ajudar a la família, aquesta reacció no me l'explic, que pugui dir un familiar de la víctima que "*el conseller es un sin vergüenza y nos toma por tontos*". Supòs que ens ho explicarà.

Com deia, dia 5 d'octubre en el pati del Col·legi públic Anselm Turmeda, una filleta de 8 anys va ser agredida per una dotzena d'al·lots, segons s'havia publicat, d'entre 12 i 14 anys, vostè ens diu que són menors de 12 anys, ens ho creim, perfecte; els fets es van fer públics, diuen que la filleta, quan va acabar el pati, va agafar la pilota d'un grup d'al·lots que jugaven a futbol, per donar-la als professors, un dels al·lots la va tirar a terra i després el grup d'al·lots li van començar a pegar i donar coces per tot el cos.

En un primer moment es va dir, sembla ser que la directora en funcions va dir, que aquest fet s'havia produït fora del col·legi. Després es va reconèixer que no, que era dins el pati. Després van dir que no hi havia cap professor en el pati en aquell moment, qüestió que ja de per si ens sembla gravíssima, que no hi hagués cap professor en el pati, però l'informe -i vostè avui ens ho confirma-, l'informe d'Inspecció educativa confirma que hi havia dos professors, la qual cosa a nosaltres ens sembla encara més greu, perquè si hi havia dos professors i van deixar que un grup d'al·lots apallissés una filleta de 8 anys, em sembla encara molt més greu.

Diferents associacions educatives i la mateixa família han demanat per aquests fets la dimissió de l'equip directiu del col·legi. Van presentar en el Parlament més de 6.000 firmes amb aquesta mateixa petició. A aquesta petició es parla d'irresponsabilitat per part dels docents i consideren que hi va haver una falta greu d'organització i que aquesta greu falta d'organització, açò va provocar que es pogués produir aquest acte violent. Fins i tot la mare de la víctima assegura que quan va anar a l'escola a demanar explicacions del que havia passat, li van tancar la porta. La germana de la víctima diu que la directora en funcions va demanar... -ja ens ho explicarà després-, la directora en funcions va demanar a la família que

tapassin els mestres, a fi de rebaixar tensió i, a més, la germana de la víctima també acusa la directora d'inventar-se diferents versions i tàctiques per tapar allò que va passar aquell dia 5 d'octubre.

El més greu és que segons ha sortit publicat, des del Govern també es va demanar a la família que tapessin els mestres. Els van dir que quan sortissin de la reunió -açò surt publicat-havien de dir als mitjans de comunicació que el Govern s'estava movent i així no anar en contra dels metres i tranquil·litzar els ànims. És cert tot açò que ha sortit publicat, Sr. Conseller? És cert que la seva principal preocupació no era la salut de la filleta, no era posar ordre a una situació que s'estava produint, sinó tapar els mestres i evitar que se sabés la veritat?

Sr. Conseller, creu que hi va haver negligència, falta d'atenció per part dels professors del centre? Creu que el fet que no hi hagués una directora degudament nomenada, va influir en aquest caos que es va produir, un caos que va provocar que no s'apliquessin els protocols? Perquè segons ... -també ha sortit publicat- la directora no estava nomenada, no estava publicat en el BOIB el nomenament d'aquesta directora i segons surt publicat, es publicarà a un BOIB *con carácter retroactivo y con fecha sin determinar*. Açò ho diuen també els mitjans de comunicació. Ens ho explicarà vostè si açò realment no és així. Perquè ens estranya molt que si el director que hi havia fins aquell moment es va jubilar, supòs que era una circumstància sabuda, esperada i que, per tant, s'havia de preveure la seva substitució. Vull dir que no és que un es posi malalt o un es mori, no, no, se sabia que es jubilaria i per tant era lògic preveure la seva substitució. Per què no es va produir aquest nomenament en temps i forma? Creu que és normal que un col·legi comenci el curs sense un director? Es depuraran responsabilitats, Sr. Conseller? O continuarà tapant les negligències de determinats professors i directius, com ja va fer en el cas del vídeo blasfem?

Idò bé, seguim. A resultes del (...) que va rebre la filleta, aquesta al·lota va haver de ser hospitalitzada. La família va comprovar, amb un ensurt, amb un esglai, que orinava sang i la van haver d'hospitalitzar. Segons ha sortit també publicat en els mitjans de comunicació, l'informe de lesions incloïa una fissura a una costella, despreniment de ronyó i múltiples hematomes. Aquesta situació va provocar a la filleta que tengués una por tremenda a voler tornar a classe i tornar-se trobar amb els agressors. Posteriorment -vostè ja ho ha dit- el Fiscal Superior de Balears llevava importància a tot allò que havia succeït i deia que la filleta havia patit unes lesions lleus, una teoria o una interpretació dels fets que estan molt en sintonia amb la mateixa teoria de l'informe d'Inspecció i amb la mateixa teoria de la conselleria, la qual cosa també sorprèn enormement.

És cert, Sr. Conseller, que la conselleria es va coordinar amb la Inspecció Educativa i amb la Fiscalia, per confeccionar una versió dels fets, per intentar llevar ferro a aquest assumpte, per defensar la labor dels mestres i per atacar els mitjans de comunicació? És cert, Sr. Conseller, que Inspecció va estar treballant en tres informes i que finalment va fer públic aquell que només qualificava els fets de brega de pati i que no hi havia, per tant, indicis d'assetjament? Ens podria dir, Sr. Conseller, si vostè va maniobrar amb Inspecció Educativa i amb Fiscalia de Menors, per intentar atenuar l'impacte i els

efectes d'aquest cas i sortir-ne mínimament airós, encara que açò fos a costa de la veritat?

I una altra qüestió. És normal expulsar entre tres i cinc dies un alumne per un simple brega de pati? És normal que aquestes mesures disciplinàries arribin tan tard, pràcticament dues setmanes? Creu que aquesta mesura disciplinària s'ha fet per callar boques, com va dir també un familiar de la família? I açò que li dic, aquesta sintonia sospitosa entre vostè, Inspecció i la Fiscalia, ho dic perquè també es va publicar, un correu electrònic que va enviar el president de l'Associació de Directors de Secundària (ADESMA), el Sr. Llorenç Llop, a un grup de docents, que parla precisament d'aquesta sintonia o d'aquest intent per arribar a un consens sobre quins fets (...) passat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, hauria d'acabar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, comprenc que vostès vulguin que acabi ràpid, però permeti'm un... només unes qüestions.

Una altra qüestió que també ens agradaria saber és si la direcció del centre sabia...- només una qüestió més, eh?- si sabia que aquesta filleta de 8 anys estava essent assetjada i si va fer res el centre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, ha d'acabar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...o si va fer res la conselleria... bé, idò continuaré en el segon torn.

Gràcies.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Jo demanaria a la Sra. Presidenta que vull contestar.

LA SRA. PRESIDENTA:

El Sr. Conseller ha demanat contestar individualment i per això té la paraula, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

És evident, vostè, Sr. Camps, que vostè mai no decep, vostè és coherent amb si mateix i a més no només és coherent amb si mateix, sinó que falseja sempre la veritat, quines són les seves fonts?, els diaris?, quins diaris?, amb què han contrastat tot el que diu..., el que diuen?

És a dir, resulta que Fiscalia de Menors, que ha fet una investigació, i Inspecció, que ha fet una altra investigació,

resulta que estan amagant la veritat. Miri, Sr. Camps, no sé com actuaria vostè, però sempre actuo a favor de la veritat, sempre, sempre actuo i actuaré a favor de la veritat, ni he maniobrat... jo sé que vostès maniobraven el període legislatiu passat amb Inspecció Educativa, ho sé, i que realment així va quedar Inspecció Educativa.

Jo, ni una norma, ni un ordre, ni un tipus suggeriment he fet a Inspecció Educativa. Volia la veritat. Volia la veritat. Per tant, les seves insinuacions em suposen -diguem- una situació lamentable perquè vostè insinua coses que no tenen cap base real, cap base real, vostè parla sense cap tipus de dada, sense cap tipus d'evidència, insinua, planteja -diguem- confusió sobre un tema que no és confós, que és clar.

Sr. Camps, vostè creu que el Fiscal de Menors acceptaria un acord per amagar la veritat?, o és que vostè creu que la Justícia està en funció del Govern?, o és aquesta en la justícia en què vostè creu?

Amb la Fiscalia de Menors no ens hem coordinat, de cap de les maneres. Si vostè té una prova que hem amagat una veritat vagi als tribunals i posi el recurs que hagi de posar, la querella que hagi de posar. Estic tranquil, tenc al consciència tranquil·la. Vostè realment l'únic que fa és embrutar.

Sap què va passar la legislatura passada?, no sap què va passar vostè en el cas d'un centre escolar, no se'n recorda segurament, no, ni li ho recordaré, però un cas molt més greu d'assetjament, amb conseqüències súper negatives i tothom... va ser una situació realment racional i lògica.

Vostè ha comparat el tema d'Alpha Pam, estam parlant de menors. Estam parlant de menors. No estam parlant d'altra situació, i els menors, la legislació que té... i jo li recoman que llegeixi la legislació de menors, diu el que diu respecte d'aquesta qüestió. Per tant, vostè no pot insinuar, no pot dir el que està dient sense cap base jurídica ni cap evidència.

Em sembla greu el que està dient. Si vostè creu que hi hagut una coordinació per amagar la veritat, crec que vostè està fent un mal servei a aquest parlament, està fent un mal servei a la ciutadania i està fent un mal servei a l'educació.

Sí, senyor, ja sé que vostè se'n fot, però la veritat és que crec que realment ha insinuat coses que em semblen lamentables.

Per tant, en aquest sentit li diré dues coses: no hem tapat res, la Conselleria d'Educació no ha amagat res, Inspecció Educativa no ha amagat res, Inspecció Educativa ha actuat amb total autonomia, no se li ha fet cap suggeriment, Inspecció Educativa ha treballat perquè no ho podia fer d'altra manera, amb el temps, no hem amagat cap tipus de resultat. Si vostè té una prova, vagi al jutjat i digui-ho. No insinui, és greu insinuar. El fet de ser parlamentari no li dóna carta blanca per dir el que està dient.

Per tant, jo no li diré res més perquè pens que en definitiva és difícil amb vostè poder dir ni poder acceptar, vostè accepta les coses que li han dit alguns mitjans, les ha contrastat? A mi sí que m'han dit poca vergonya, i sap per què m'han dit poca

vergonya?, simplement perquè els informes que va fer Inspecció deien el que deien. Jo he estat amb la família, he estat amb la mare, li he donat suport a la nina, no he estat... no hem amagat, no hem intentat que els agressors sortissin de *rositas*, no, senyor.

Nosaltres hem aplicat la normativa, la directora és legal, està ben nomenada de 31 d'agost, i crec que vostè està insinuant coses per intentar... dient que la Conselleria d'Educació actua en contra de la veritat, actua en contra dels menors i en contra... a costa d'aquesta nina.

Crec que realment la veritat és la que nosaltres estam dient i no la que vostè ha insinuat amb aquesta declaració que a mi m'ha semblat lamentable, molt lamentable.

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica té la paraula el Sr. Camps per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no es posi tan nerviós, jo només li he fet unes preguntes...

(Se sent de fons el Sr. Conseller que diu "no")

Jo no he insinuat res. He fet unes preguntes en relació amb un correu electrònic que va enviar el president de l'Associació de Directors de Secundària, ADESMA, que dóna a entendre que hi va haver una certa connivència entre vostès, la Conselleria d'Educació, la Fiscalia i Inspecció. Escolti, no ho dic jo, ha sortit publicat als mitjans de comunicació, hi ha un correu electrònic i jo li he fet unes preguntes, senzilles, Sr. Conseller. Si vostè creu que açò són insinuacions, bé, escolti, és el seu problema.

Passam a allò que no m'han deixat dir perquè no tenia més temps a l'anterior torn.

Vostè sabia que aquesta filleta de vuit anys estava assetjada? Segons ha sortit publicat també, tres dies abans de la pallissa aquesta filleta es va anar a queixar a la directora en funcions perquè un dels fillets agressors havia pegat a la seva germana de dotze anys, que també va o anava a la mateixa escola. Curiosament, tres dies després aquest mateix agressor amb els seus amics va donar... va produir aquesta pallissa que va donar com a conseqüència que estigués internada en un hospital.

Sembla ser també que aquesta filleta era insultada de forma habitual, que li deien *marimacho* perquè li agradava jugar al futbol i li deien també que les filletes són inferiors als fillets fins a l'extrem que el passat mes de juny, açò també surt publicat, la filleta havia demanat que la canviessin d'escola.

Açò és l'espai de convivència que vostè vol implantar a les escoles? Què va fer l'escola davant aquesta situació claríssima d'assetjament escolar que fins i tot la filleta volia canviar d'escola?

Li sembla normal, Sr. Conseller, tot açò que passava en aquest col·legi? Li sembla normal que açò passi i que el col·legi no actuï? El protocol aquest que vostè ha posat en marxa s'aplica?, no s'aplica?

Miri, Sr. Conseller, crec que... i des del nostre punt de vista la seva conselleria en aquest cas no ha actuat bé, no ha estat diligent en l'actuació que havia de fer en aquest cas, s'ha deixat de banda a la família, i no ho dic jo, ho diu la família. Escolti... no és que m'ho inventi, la família mateix... és que fins i tot la família... la família -i ho tenc per aquí-... la família ha denunciat al conseller, a vostè, li posen una querella... "*se denunciará al colegio Anselm Turmeda, la dirección del centro, la tutora, los dos profesores que vigilaron el recreo, así como contra la Consellería de Educación, el conseller y los funcionarios por prevaricación*", querella de responsabilitat per la via civil contra la resta de menors.

Escolti, és que... és que el cas és molt greu, Sr. Conseller, i jo crec que vostès no han actuat amb la contundència amb què havien d'actuar. Crec que vostès han intentat tapar aquest cas, han intentat tapar els professors, jo comprenc que vostè tenguí molt bones relacions amb aquells professors que, a vostè, el varen ajudar a ser conseller en aquests moments. Jo ho comprenc i que, per tant, els vulgui ajudar en un moment en què tenen dificultats, però la situació és que al final el perjudicat és la víctima i la víctima ha hagut de canviar d'escola perquè precisament no vol seguir compartint els seus *recreos* amb aquells mateixos que la varen agredir i que la varen tenir hospitalitzada, i aquesta és la situació que vostè intenta minimitzar o intenta... passar de llis sobre aquest fet.

Sr. Conseller, certament, jo supòs que no li agrada sentir totes aquestes coses, però crec que tenc la responsabilitat de dir-ho, de dir-ho, de posar-me al costat de la víctima, posar-me al costat d'aquells que han sofert l'agressió i criticar i denunciar aquells que s'han posat al costat d'aquells que han volgut tapar aquesta qüestió, que són en aquest cas la directiva.

I, Sr. Conseller, escolti..., ja per acabar, la directora era la cap d'estudis, oficialment en aquells moments era la cap d'estudis; el seu nomenament com a directora no estava publicat al BOIB, i per tant, i per tant, açò tal vegada va fer que no se seguissin els protocols adequats, o va fer que el col·legi fos negligent en aquesta qüestió, perquè hi havia un caos organitzatiu, hi havia un caos organitzatiu, no perquè ho digui jo, ho diu la denúncia que firmen 6.000 persones i que ha entrat en aquest parlament.

En fi, Sr. Conseller, jo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, ha d'acabar, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...sí, no vull abundar més en aquesta qüestió però, ja li dic, no ens han convençut les seves explicacions, creim que no ha estat a l'alçada de les circumstàncies, i per tant des del nostre punt de vista vostè no ha intentat solucionar un problema sinó que crec que fins i tot l'ha empitjorat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Conseller per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

És difícil contestar al Sr. Camps quan ja ve amb uns prejudicis totalment i amb unes conclusions fetes. Ja li podria mostrar pel·lícules del que ha passat; vostè seguiria *erre que erre* dient el que ha dit.

Vostè està parlant sense cap tipus de prova, sense cap tipus de prova, ni una, ni una prova, ni mitja. Tot el que han dit alguns mitjans, sense contrastar. Jo no sé si vostè ha acusat Fiscalia de prevaricar. Jo, de veritat, em tornaria tornar a sentir tot el que ha dit; jo com a mínim m'he sentit que estava dient de qualche manera que havia actuat en contra de la llei, que estava tapant. Una vegada que tapes qualche cosa, qualche cosa malament estàs fent. Si jo he tapat un delictes, com vostè insinua, com va insinuar un d'aquests grans advocats mediàtics que de qualche manera diu *homicidio*, quasi quasi, una cosa impressionant, de qualche manera, una cosa impressionant, resulta que vostè està insinuant de forma clara o explícita que jo estic actuant de forma realment contra la legalitat, tapant un delictes, tapant una acció. Vostè ho ha dit. Segona..., fins i tot la Fiscalia, ha posat en qüestió la Fiscalia.

Una cosa és el que va treure un diari determinat d'unes interpretacions que va fer un director..., el president de l'Associació de Directors de Secundària, i una altra molt diferent és el que realment va passar. No hi ha hagut coordinació, no hi ha hagut coordinació!, com diuen *lea mis labios*, no hi ha hagut coordinació!

Segona qüestió. No hi ha hagut *bullying*, no hi ha hagut assetjament escolar, ho va dir el seu admirat exministre d'Interior Sr. Fernández Díaz; el Sr. Fernández Díaz va dir des de Madrid als mitjans de comunicació que no hi ha hagut *bullying*, no hi ha hagut *bullying*; li ho torn repetir, no hi ha hagut *bullying*, no hi ha hagut assetjament. Ho ha dit el seu exinteressat i volgut i admirat ministre de l'Interior, que supòs que en moltes coses tenen molta coordinació o molt de tipus de relació ideològica.

Pallissa. No hi ha hagut pallissa, no hi ha hagut pallissa. Lesions lleus. La direcció va actuar adequadament. Si aquest centre hagués pogut comprovar que la nina tenia algun tipus de lesió l'haguessin duit directament a un centre de salut o a l'hospital. Això passa a tots els centres, a tots els centres. Va estar 12 hores en observació. No hi ha hagut de cap de les maneres un despreniment de ronyó, com s'havia dit, i que realment ningú no ho desmentit, moltes vegades, alguns que ho varen publicar.

Sr. Camps, la Conselleria d'Educació no té cap interès a amagar res, ha actuat amb diligència, ha actuat de forma adequada, ha actuat dins la legalitat i dins la normativitat actual. Ha fet la investigació adequada Inspecció. O també vostè està qüestionant la Inspecció Educativa?, està qüestionant la Inspecció, està qüestionant la feina de dos inspectors

d'Educació, està qüestionant la feina de Fiscalia de Menors, ho està qüestionant tot sense cap base concreta. Jo sé que a vostè això li encanta, fer aquest rol que està realitzant, li encanta. Tanmateix era evident que jo ja tenia clar que no el convenceria de res, malgrat li hagués posat una pel·lícula hagués dit que la pel·lícula està manipulada, estic convençut d'això. Per tant jo l'únic que li demanaria és que fos una mica més seriós, més rigorós, que fes afirmacions en base a evidències clares, i no en base a trossos d'informacions de periòdics que segurament no han contrastat tota la informació.

Jo li demanaria rigor. Estam parlant de menors. Aquests menors han estat sancionats. Què hem de fer més amb aquests menors, Sr. Camps? Què hem de fer més amb aquests menors, Sr. Camps? Eren menors de 12 anys, estam en una fase reeducativa; què hem de fer més amb aquests menors, Sr. Camps? Han estat sancionats.

Sr. Camps, moltes gràcies per les seves grans aportacions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, conseller. Ara pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputada Laura Camargo per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, després d'això és complicat fins i tot fer una intervenció raonable. Estic atònita amb el que he sentit aquí, i crec que el Sr. Camps ha creuat moltes línies vermelles amb les seves acusacions i sobretot amb el seu tractament, jo diria groc i barroer, d'un cas que és ja *per se* bastant lamentable, bastant dur, i jo crec que ens hauríem de pensar dues vegades abans de fer les nostres intervencions en seu parlamentària les paraules que utilitzem, sobretot quan parlem d'infants, quan parlem d'una nina que ha patit bastant ja, que ha tengut allò seu, que demostra que hi ha moltes coses que no funcionen, però precisament aquesta intervenció, Sr. Camps, jo crec que és un atac també contra la dignitat d'aquesta nina, i no tot el contrari.

Jo no sé si algú... si vostè pensa que algú amb les seves paraules, no ho sé, està fent un favor a la família, a la nina mateixa, a l'educació, al col·legi Anselm Turmeda, al barri de Son Roca... Jo no sé què pensa de les seves pròpies paraules. Jo el convid a fer una reflexió i sobretot que pensi dues vegades les coses abans de dir-les, perquè crec que ha estat... bastant dur i bastant poc encertat com ha enfocat la seva intervenció.

Jo crec, ja deixant de banda el que ha dit el Sr. Camps, que clarament estam davant un fet molt dolorós, un fet que demostra el fracàs d'un model social, que no només és el model educatiu, jo crec que hem de parlar també de mesures en relació amb el model social, d'una qüestió més transversal que no pas el que passa al pati d'un col·legi, i per això jo crec que és més greu encara fer un circ mediàtic d'una circumstància com aquesta i de mirar de treure rèdit polític quan es parla de coses tan serioses que, com ja s'ha dit, no només afecten el col·legi Anselm Turmeda, sinó que jo crec que els problemes de convivència estan afectant, perquè dic que estan relacionades de manera transversal amb el model social, amb

un model en el qual la gent jove, els infants, els nins i les nines es relacionen mitjançant la violència i l'han normalitzada fins al punt d'arribar a una situació com aquella, que passa en altres col·legis, ho sabem, que no és exclusiu de Son Roca, jo crec que tot això ens ha de fer reflexionar més enllà d'aquestes valoracions fora de context sobre el model que tenim, el model de societat que tenim, com prevenir que tot això pugui tornar a repetir-se, i com fomentar espais de convivència entre els nostres infants, i crec que hauríem de posar l'accent en això i no pas en el que hem sentit fa uns minuts.

No em vull allargar massa. Sí que voldria dir que jo crec que s'ha de pensar..., ja s'ha dit, que el protocol contra l'assetjament escolar ja està en marxa i que s'estan fent passes endavant en aquest sentit, però sí que crec que cal incidir molt precisament que ha de ser tota una resposta que ha d'estar enllaçada, que ha d'estar entreteixida, i que no només ha de ser de la Conselleria d'Educació; quan estam parlant també de qüestions de com es relacionen els nins i les nines en certs barris i en certes circumstàncies socials, estam parlant també que s'han d'implicar altres institucions, altres conselleries, que s'han de fer plans que no només siguin els plans que estan relacionats amb la Conselleria d'Educació. Per això deia abans que és una cosa més aviat transversal.

I crec que per això, per poder fer un pla més transversal que ens pugui dur a una situació en la qual es pugui prevenir millor, cal també fer més planificació, que crec que és una qüestió de què ja hem parlat moltes vegades amb el conseller, la necessitat de planificar, la necessitat de fer plans específics també comptant amb altres conselleries per tal que aquestes coses no passin. I, com sabem, és part també d'un fracàs, que és un fracàs de la nostra societat.

Per acabar, sí que crec que és important també implicar tota la comunitat educativa en els plans de convivència, que tinguin aquest caire preventiu i que se sentin part de la necessitat d'eradicar la violència no només dels patis dels col·legis, sinó en general, sabem que és un espai en el qual ens socialitzem de manera primerenca i després aquestes pràctiques que allà s'aprenen es poden reproduir en la vida adulta. Llavors és molt important que en aquests, amb la connivència i amb la participació de la comunitat educativa, es facin clarament apostes per la convivència i per la prevenció d'aquests fets tan lamentables.

En conclusió, només això, crec que cal apostar per mesures algunes ja es posen en marxa, d'altres cal aprofundir-les i cal, sobretot, no caure en la trampa perillosa i barroera de fer de tot això un circ mediàtic per treure'n rèdit polític. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula l'Hble. Diputada Margalida Capellà, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Gràcies, presidenta. Gràcies, Sr. Conseller i al seu equip per venir avui aquí a aquesta compareixença a explicar les

conclusions a les quals han arribat vostès, la Fiscalia i també la Inspecció Educativa sobre aquests fets que ens ha explicat avui.

Nosaltres entenem que parlem de víctimes menors i també de menors infractors i que això s'ha de fer des d'una perspectiva seriosa, severa, però, sobretot, s'ha de fer d'una manera responsable, prudent, com s'ha dit per part seva i per part de la conselleria, i, sobretot, que no hem de caure en especulacions, en l'estigmatització de ningú i tampoc en una perspectiva punitiva, com si parlàssim d'adults delinqüents. I, per descomptat, instam tothom a no fer un ús polític i molt manco un ús mediàtic d'aquests fets.

Entenem que s'ha de protegir la víctima i també que s'ha de treballar amb els agressors, amb els menors infractors en aquest cas, per evitar la reincidència i sobretot per aconseguir millorar la convivència i treballar per a aquesta convivència. Nosaltres no participam del xou mediàtic, nosaltres entenem que hi ha hagut una investigació per part de qui ho havia d'investigar i donam suport, per descomptat, a la víctima, a la família de la víctima, a les famílies dels agressors, també, perquè tenen realment un bon problema, consideram que és un problema de les famílies, també d'aquest centre, que s'han vist implicades amb tota una problemàtica que entenem que s'hauria d'haver evitat; i també, per descomptat, donam suport a l'equip docent d'aquest centre que ha hagut de bregar amb una situació completament adversa al que hauria de ser un ambient educatiu normal, dins del que s'espera d'aquesta situació.

Només voldria que, bé, després d'escoltar la intervenció del portaveu Popular, dir que el Sr. Camps no defrauda, quan una es pensa que no es pot caure més baix ell encara continua i que no ha entès encara què és la protecció del menor, perquè només el fet que ho pugui comparar amb el cas d'Alpha Pam, en què no parlàvem de menors, ens fa entendre que ni tan sols entén per què serveix la Fiscalia, ni per què serveix la Inspecció Educativa, així va anar la legislatura passada on, pràcticament, varen eliminar les places d'inspectors.

En qualsevol cas, per part nostra reiteram el nostre suport a la conselleria i a l'equip docent i a les famílies implicades en aquest fet.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Crec, conseller, que tots estam en contra de qualsevol tipus de violència, això crec que és així, malgrat no s'hagi dit ara mateix. Em sap molt de greu el nivell al qual s'ha arribat avui en aquest Parlament, he sentit vergonya perquè s'han utilitzat nins per fer política.

Per desgràcia a les escoles existeixen bregues, parlant d'aquest cas és evident que s'havia d'investigar i actuar en consciència, únicament i exclusivament en benefici dels nins.

S'ha descontrolat, ... és que em sap molt de greu, com a mestra i com a diputada... l'espectacle lamentable que s'ha hagut de viure avui.

(Petita pausa perquè la intervinent parla de manera emocionada i plorosa)

(Alguns aplaudiments)

Era un tema en el qual s'havia de ser molt prudent, l'únic que li puc criticar al conseller és que hagi estat set dies, com a responsable d'Educació, a comparèixer, malgrat fos per informar. I repeteixo que trob que ha estat lamentable l'espectacle.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, també, Sr. Conseller, per les seves explicacions. Jo vaig llegir l'informe de la Inspecció, el vaig trobar satisfactori respecte de les informacions que havien sortit abans.

I jo el que intentaria és què podem aprendre d'aquest cas, perquè, evidentment, aquest cas és molt extraordinari, però ens podem trobar amb casos similars i, per tant, què podem aprendre d'aquest cas per poder evitar que s'escapi de les mans, encara que d'aquest escapar-se de les mans crec que aquí, en aquesta sala, o almenys a la conselleria no hi ha cap responsable, per evitar que altres vegades passi.

Jo l'anàlisi que faig és que el problema sorgeix quan apareix una informació en els mitjans amb el titular "*La agresión brutal*", no?, que té a veure amb la fissura, amb el ronyó, etc., cosa que, després, tot això sembla que era fals, perquè a l'informe posterior mèdic que al cap d'un o dos dies es fa públic, sembla ser que aquella agressió no havia estat tan brutal com es deia.

Faig èmfasi en això perquè crec que aquest és el tema, i jo, quan vaig llegir la notícia, em vaig almar; notícia que, després, segons sembla, d'això li demanaria aclariment sobre aquest tema perquè a mi no m'acaba de quedar clar, és falsa; algun mitjà difon aquesta informació sense una contrastació amb la realitat. O és que hi ha dos informes mèdics, un d'inicial i un altre que es corregeix *a posteriori*?

I jo crec que aquí, és a dir, l'aparent brutalitat amb la qual s'envolta aquesta agressió comporta una explosió mediàtica del tema i provoca tota una sèrie de reaccions entre la morbositat, l'oportunisme, i aquí tant hi podem posar la reacció de la

família, com algunes reaccions polítiques que intenten treure'n rèdit, alguns mitjans més de l'òrbita de la premsa groga que el que volen és vendre exemplars amb aquesta morbositat, la cosa agafa una dimensió estatal, i és per això que dic que s'escapa de les mans. I dic que crec que en el fet que se'ns escapi de les mans no hi veig com a responsable ningú de la Conselleria d'Educació, inclòs el professorat del centre, i crec que aquest és realment el problema.

Per tant, jo em pregunto: encara que realment aquest no sigui el nucli de la nostra preocupació, quines mesures es poden prendre perquè els que difonen informacions falses o mitges veritats siguin sancionats per això? És a dir, aquest és el nucli de la nostra preocupació? Perquè el nucli de la nostra preocupació són els infants, són les famílies, és el centre, no són els mitjans de comunicació que, per vendre o tenir audiència, són capaços de qualsevol cosa; però sí que pens que, tal vegada com a comunitat autònoma, hauriem d'intentar que els que difonen aquestes informacions, aquestes mitges veritats sense cap mena de contrastació, bé, com a mínim es veiessin obligats a rectificar les seves informacions.

Aquest escapar-se de les mans, clar, fixi's que, clar, porta, doncs per exemple, al cinisme, com hem sentit aquí, d'una banda dir que la conselleria el que ha intentat fer és defensar els agressors i després demanar, com és que s'han posat aquestes sancions tan greus per una simple brega? Clar, és a dir, a partir del moment en què el tema se'ns escapa de les mans és possible fer qualsevol tipus d'elucubració i qualsevol tipus d'insinuació com hem vist aquí.

Per tant, és clar que és aquesta llum mediàtica el que dificulta la correcta gestió d'un problema com aquest. Vostè ha posat l'exemple de totes les televisions, totes les càmeres envaint les voreres de l'escola. Per tant, és molt difícil que cap dels professionals implicats en la resolució d'aquest tema, no només els professionals sinó els particulars, les famílies, no puguin actuar de la forma assenyada per conduir aquest tema, en el qual estic d'acord amb vostè que tothom hi perd, i en el qual jo realment en alguns moments he sentit molta pena sobretot per aquesta filleta, per aquesta filleta perquè realment... bé, s'adona que tot el que l'envolta, començant per la primera corona de persones que la rodegen segurament no tenen la capacitat de gestionar en benefici d'aquesta persona tot el revolt mediàtic ocasionat. Per tant, tots hi perdem, però segurament ella la que més.

Tot i així, dit tot això, jo, considerant les seves explicacions totalment satisfactòries, considerant l'informe de la Inspecció correcte i per a mi creïble i consistent, i jo, bé, ja sap que tenc un cert currículum perquè, bé, jo he estat molt ficat en la vida interna dels centres educatius, per tant, com a membre de consells escolars de centre, de diversos consells escolars de centre, bé, ja sé que aquestes passen i sé el difícil que és gestionar-les. Per tant, ja dic, crec que l'informe d'Inspecció és satisfactori, crec que la gestió que ha fet tot l'equip és satisfactòria i crec que les explicacions també. Crec que els terminis en què s'ha resolt el tema són també plenament satisfactoris, que és molt important.

Tot i així, em preocupa, em preocupa que aquesta llum mediàtica que dificulta la correcta gestió pugui fer-nos en

alguns casos tancar files, és a dir, perquè clar... entenent la dificultat que té gestionar-ho, però a mi hi ha frases que, per exemple, crec que pot ser hagués estat més just, per exemple, quan vostè ha dit, parlava de la feina dels professors que vigilaven el pati, no?, diu que l'informe d'Inspecció diu: "feien la seva feina de forma adequada". Bé, jo potser aquí parlaria més aviat d'expressions per no fer un tancament de files tan gran, que l'entenc, però potser jo hagués dit, "feien la seva feina amb una exposició al risc raonable", perquè és obvi que els professors que vigilen els patis no poden... el risc zero no existeix ni poden evitar tot el que succeeix.

Però també hem de tenir clar abans de tancar files que, bé, és a dir, que s'han d'examinar totes les responsabilitats perquè és obvi que al final no pot ser que tots els episodis similars de les escoles sempre es tanquin, i jo no tenc prou elements per dir que en aquest cas ha estat així, però sí que sé que en general hi ha una tendència excessivament marcada a exonerar de tota responsabilitat el professorat, que no hem d'oblidar que és responsable de la convivència als centres, tot i que entenc perfectament que el risc zero no existeix. A més, em preocupa que en aquests casos en què hi ha aquesta pressió mediàtica tan forta i, per tant, és tan difícil gestionar amb neutralitat els problemes, no hi hagi una suficient supervisió de si realment la feina de vigilància per part del professorat en els centres s'ha duit a terme amb la diligència deguda.

Ho dic també perquè, en general, no referint-me només en aquest cas -és un tema que jo li vull dir a vostè perquè crec, modestament, crec que la meua opinió no és simplement la d'un portaveu parlamentari sinó que li parl de la meua experiència als centres, no?- hi ha una certa tendència a fer aquest tancament de files i a negar gairebé moltes vegades l'existència de conflictes en els centres educatius. El conflicte existeix, el conflicte s'ha de gestionar i, a més, existeix a gairebé tots els centres educatius.

Per tant, tampoc no em sembla sa, no dic que en aquest cas que hagi passat, però aprofit l'avinentsa per dir-ho, bé, aquesta actitud moltes vegades a la defensiva del professorat, de la Inspecció d'exonerar-se de qualsevol responsabilitat, que és diferent que entendre que el risc zero no existeix, però això no vol dir, és a dir, que pugui ser justificat que passin determinades coses no vol dir que hi hagi d'haver necessàriament una exoneració de responsabilitat dels qui al final tenen la responsabilitat de garantir la convivència i la seguretat en els centres.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Gracias, conseller, per su comparecencia para explicar un caso tan terrible como es una agresión a una niña por unos compañeros de clase en el patio del colegio. Es cierto como ha dicho usted que en un caso de

agresión toda la sociedad pierde, es bien cierto, pero yo creo que ya se lo comenté una vez que no nos tiene que dar miedo hablar de la violencia que existe en las aulas, porque existe, más miedo nos tiene que dar relativizarla o minimizarla.

Ciudadanos, el día que el conseller anunció que se iban a investigar los hechos permanecemos en absoluta prudencia, sin hacer declaraciones, esperando a ver cómo se resolvía el caso, pero la verdad es que desde Ciudadanos esperábamos que Educación prestara mayor protección y arropara más a la víctima y a su familia. ¿Por qué decimos esto? Porque, efectivamente, como aquí se ha dicho, la familia comentaba que no se sentía arropada y no se sentía protegida. Por lo tanto, si usted dice que sí hicieron lo que correspondía, yo creo que aquí ya es un... o sea, ya tiene que haber aquí una autocrítica, ¿cómo es posible que nosotros digamos que sí hemos hecho lo imposible para arropar y sin embargo la familia no se ha sentido arropada? Yo creo que aquí debería haber una autocrítica y que quedara reflejada.

También se ha comentado aquí la grave repercusión social que ha tenido toda esta agresión, pero yo creo que aquí también deberíamos hacernos todos una autocrítica y creo que es la más importante: ¿por qué ha tenido repercusión social?, porque ha salido en prensa, y, ¿por qué ha salido en prensa? Yo creo que ese también es otro punto de autocrítica que se debería hacer Educación, el centro, Inspección y Fiscalía de Menores. ¿Por qué unos padres tienen que ir a la prensa cuando ocurre en caso de agresión en un centro?

Yo creo que, vamos a ver, la violencia jamás se tiene que relativizar, ¿por qué buscar la gravedad de los hechos?, ¿por qué centrar el tema en si ha sido una agresión leve, menos leve o muy grave? Es que es absurdo, cuando hay una agresión hay violencia. Punto.

La violencia no tiene que salir gratis nunca al agresor, si el agresor es un menor para eso estamos los docentes, el agresor tiene que tener medidas educadoras, importantísimo, pero también medidas sancionadoras porque el "buenismo" ni es justo ni para la víctima ni mucho menos para el niño agresor que ve que su conducta violenta es vista por la sociedad como un comportamiento excusable por la edad, porque se perdió en el juego, etc. ¿Por qué tanta preocupación por la gravedad de los hechos, de las lesiones?

El educador que trate estos temas con "pídele perdón y a clase" está haciendo un flaco favor a la sociedad futura.

Me gustaría que me respondiera a dos preguntas que tenemos dudas sobre este caso, le querría preguntar, Sr. Conseller, con respecto a la alumna que fue agredida en el CEIP Anselm Turmeda, ¿fue ella sola siguiendo órdenes de su profesora en busca de sus agresores clase por clase sin el acompañamiento de ningún docente?

Y segunda pregunta, Sr. Conseller, cuando la alumna agredida en el CEIP Anselm Turmeda llegó junto con sus agresores delante de la tutora, si lo hizo sola, y de la Jefa de Estudios, que ejercía de directora en funciones, ¿qué ocurrió?

Tercera pregunta: ¿nos podría decir el BOIB dónde la jefa de Estudios fue nombrada como directora del centro?

Además, esperábamos, desde Ciudadanos, que se tomaran medidas cautelares, ya no se entiende que un centro educativo, teniendo el Decreto 121, no pusiera esas medidas cautelares cuando se resolviera el caso, el mismo día que ocurrió la agresión. Las medidas cautelares no son medidas de castigo, las medidas cautelares o medidas preventivas están en el Decreto 121 y se ponen en casos de conductas gravemente perjudiciales para la convivencia en el centro. En el artículo 57 se dicen estas conductas, y son: la agresión física a cualquier miembro de una comunidad educativa o la provocación de altercados o conductas agresivas que impliquen un grave riesgo de provocar lesiones, ya solamente con el riesgo se ha de aplicar este protocolo, y también a la participación de éstos.

Y pone en el artículo 61 que cuando se inicie este procedimiento para aplicar medidas de corrección, posteriormente, cuando acabe el informe, el director -el director, por eso es tan importante y le pedimos tanto si había nombrado un director, porque solamente el director tiene autoridad para firmar este procedimiento para aplicar medidas de corrección, porque es su responsabilidad-, el director puede adoptar las medidas provisionales que sean necesarias para asegurar la eficacia de la resolución final del expediente, o sea, esto son medidas provisionales para asegurar la eficacia de la resolución, para evitar la persistencia de los efectos de la infracción, la niña no podía volver a la escuela, porque estaban sus agresores ahí, y garantizar las exigencias de los intereses generales.

Esto está previsto, no se aplicó en el centro el mismo día o al día siguiente, ¿por qué este caso pasó a Inspección, a la Policía Nacional, por qué se fue a la prensa?, no ha hecho una autocrítica, por qué ha acabado todo así? Ahí están los fallos.

Yo solamente quiero recordar que aquí la víctima ha sido una niña, el 5 de octubre, en un patio de colegio; la víctima no son ni los profesores, ni el director del centro, ni los políticos, ni los agresores menores. Ahora, al cabo de un mes, parece que todos somos víctimas, pero la víctima fue una niña el 5 de octubre. Y como las cosas no se hacen bien, al final todos nos creemos víctimas, porque la conciencia a todos nos, nos... es terrible un caso de agresión.

Pero si las cosas no se hacen bien desde el centro desde el primer momento, las cosas acaban así. Y yo recuerdo, hace casi más de medio año, se lo dije, hubo una comparecencia de usted aquí, donde yo le quería comentar sobre el protocolo que se estaba haciendo de *bullying*, que esto..., me da igual si esto es un *bullying* o es una agresión, pero le comenté que el problema... le comenté que eran muy importantes las medidas de prevención, pero que el problema, en los casos de agresión y de violencia en los centros, ocurre cuando ocurre la agresión, porque los docentes no aplicamos el Decreto 121, no tenemos un protocolo claro, no se aplica. Y como no se aplica, las cosas se tapan.

Y de hecho le comenté varios casos donde los padres decían que su hija tenía que seguir yendo al colegio con los agresores y que se veían en el patio. Y usted me comentó que no sabía

nada del caso, acababa de entrar, tampoco era... Pero que un montón de casos donde agresores y víctima conviven y no se ha hecho nada, nada. Se dijo: ¡pídele perdón! Y ahí se queda todo. O sea, que no funciona.

Y también le comenté otra cosa, que era que cuando los casos llegan a Inspección el caso muere, y se lo dije así, y le dije: tiene usted que hacer un protocolo claro para cuando los casos de agresiones o de *bullying* lleguen a Inspección, porque el centro no lo ha sabido resolver, Inspección tenga un protocolo claro; porque lo que se ha de buscar es qué ha ocurrido, poner medidas preventivas y luego poner medidas sancionadoras, si las hay, y ponerlas. Y no pasa nada, porque educar es educar y ser responsables de los actos, y los menores lo que quieren es que se les eduque en responsabilidad de sus actos, porque si no, todo tiene una excusa en esta vida.

Y usted me comentó que Inspección siempre actuaba bien y..., pues se ha visto que no, porque aquí, ¿no se han preguntado por qué la familia, estando el protocolo en los centros, estando el protocolo de Inspección, por qué la familia tuvo que ir a Fiscalía de Menores? ¿No han hecho una autocrítica?

Y no tenemos que tener miedo de hablar cuando algo funciona mal, no estamos demonizando a nadie, estamos haciendo una autocrítica de lo que está pasando, y únicamente tenemos que ser todos conscientes de que algo falla y resolverlo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Ballester, ha d'anar acabant.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Enric Casanova, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies al conseller per haver vingut i a les persones que l'acompanyen.

Jo realment crec que avui visc una comissió en què l'únic que puc dir és que sent vergonya, és que no hi ha altre qualificatiu. Crec que venir aquí a fer l'espectacle que fem avui, crec que ens hem de plantejar moltes coses, ens hem de plantejar nosaltres mateixos si el Parlament serveix per fer aquests espectacles de caràcter mediàtic, perquè no és altra cosa més que un espectacle de caràcter mediàtic.

Venir aquí a dir totes aquestes coses que al final tampoc no resolen res, aquí ha vingut a preguntar una sèrie de coses, a fer una sèrie d'intervencions que al final l'únic que fem és augmentar, posar pressió sobre la mateixa nena, és que no ho acab d'entendre.

Nosaltres no entrarem en el circ mediàtic aquest, pensam que no podem entrar de cap manera a venir aquí a continuar aquest espectacle, a continuar en aquesta..., és que no tenc qualificatiu, continuo sense tenir qualificatiu.

Per tant, crec que l'únic que he vist és, per una banda, que el Partit Popular fa unes intervencions uns dies en les quals ofereix la mà, de pactes i de dir que per a l'educació qualsevol cosa, i altres dies, segons bufa el vent o segons tenguí el moment, ve aquí a fer uns espectacles, a carregar-se l'educació, perquè l'únic que fem aquí és fer un espectacle lamentable i l'únic que fem és... en aquest moment l'únic que s'ha fet és crear una situació, l'únic que s'intenta és crear una situació d'alarma social i d'intentar que quedin els centres com que hi ha una violència en els centres.

Els centres educatius són uns centres educatius, a les Balears, que són normals, segurs i són iguals que a tot arreu. En els centres educatius conviuen molts nens i els nens tenen baralles, tenen conflictes, tenen problemes i això s'intenta solucionar de diferents maneres, a través de l'Institut de Convivència, de protocols, a través de sistemes de mediació; però fer aquesta utilització mediàtica d'un cas d'una agressió a un pati d'una escola, em sembla vergonyós, és que no tenc cap més qualificatiu més que sentir vergonya.

Crec que la nostra missió és lluitar per l'educació, lluitar per les condicions de l'educació i establir mecanismes de control i perquè les coses funcionin. No podem venir aquí a encendre la comunitat educativa, a llançar dubtes, com s'han llançat aquí, sobre la conselleria, sobre la Inspecció Educativa, sobre els professors, sobre els equips directius, els equips directius de tots els centres funcionen i funcionen seguint la legislació; la Inspecció Educativa fa la seva feina, i nosaltres aquí el que hem de fer és donar-li eines perquè la conselleria i la Inspecció Educativa puguin funcionar i resoldre els conflictes, però resoldre'ls a l'àmbit que s'han de resoldre. Si n'hi ha a qualche altra banda, fora dels centres educatius, hi ha altres canals, hi ha la Fiscalia, hi ha el sistema judicial, que han de resoldre aquests conflictes. I no podem venir aquí a continuar animant un circ mediàtic conforme s'ha fet fins ara.

En definitiva, i per acabar, crec que no podem utilitzar casos per venir aquí a fer política, a llançar brutor sobre la conselleria o sobre els centres educatius perquè sí; hem de venir aquí a fer propostes en positiu i a fer propostes que donin solucions, que donin eines. I venir a dir que... a qüestionar la feina de tots els professionals és barroer. I a més a més, he de dir que dintre de la comunitat educativa, malgrat tot, hi ha professionals que són els professors i que els professors tenen molta responsabilitat, dintre del pati i dintre del centre educatiu. Per tant, crec que també en aquest moment aquí s'ha parlat molt poc dels professors, el professorat té una sèrie de responsabilitat i ha de lluitar no sols per transmetre un coneixement i un currículum, sinó també per mantenir un ordre.

Jo l'únic que puc dir, i per acabar, és que a les aules, llevat de casos molt excepcionals, no hi ha violència; en els centres educatius no hi ha aquesta alarma social que es vol transmetre i per tant el que hem de fer és treballar perquè es protegeixi la infància, es doni una millor convivència i que es tiri endavant l'educació. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn de contestar el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Bé, moltes gràcies, per les reflexions, les aportacions, les crítiques, els suggeriments i de qualque manera per tot el que s'ha dit aquí avui.

És evident que jo no sé si contestaré tot el que se m'ha demanat, intentaré... jo intent ser una mica metòdic a l'hora de contestar.

Evidentment, nosaltres, en tot cas, Sra. Camargo, és evident que el tema de la convivència no es pot limitar al tema purament escolar, però sí que l'escola té la seva responsabilitat, important i significativa, és a dir, els al·lots passen moltes hores dins els centres escolars, passen molts anys dins els centres escolars i estic convençut que ha de ser una escola de convivència, ha de ser una escola de convivència. I això no significa, com han dit algunes persones, alguns diputats d'aquí dins, que aquí es relativitza res, aquí no es relativitza res. Si realment aquesta conselleria va tornar posar en marxa l'Institut de Convivència és per qualque cosa, és perquè s'havia deixat realment sense cap tipus de funció, fins i tot un dels directors exercia més de batle d'un poble que de director de l'Institut de Convivència.

I per tant, vull dir en aquest aspecte que crec que les paraules han d'acompanyar els fets, nosaltres l'Institut de Convivència sabem clarament que és una primera passa, que no està tot fet, que les escoles tenen la seva responsabilitat, que els centres la tenen, que els claustres la tenen, però pensam que l'Institut de Convivència ha de ser capaç de liderar d'una forma clara que els centres continuïn tenint plans de convivència, com qualsevol acte de violència. Ho repetesc, Sra. Olga Ballester, no he relativitzat cap tipus d'acte de violència, estic cansat de sentir que nosaltres relativitzam.

Jo, la veritat, jo puc entendre que no està d'acord amb l'actuació, ho entenc, ho puc entendre perfectament, però que digui que estic relativitzant la violència a mi em sembla que realment és una opinió gratuïta, és una opinió que fa sense cap tipus de fonament. Sempre he estat en contra de la violència: he anat a manifestacions contra ETA, contra la violència de gènere i hi continuaré anant. Per tant, per favor, deixi de dir que estam relativitzant. No som los *bonísimos* que vostè diu, nosaltres no ho som, som persones que actuam i actuam d'una forma seriosa.

Per tant, jo estic convençut que els plans de convivència no només són escolars, que de vegades els mitjans de comunicació, les xarxes socials inciten un nivell de violència que no és l'adequada; que de vegades, a través de pel·lícules que fan, la violència és un fet que és aquí dins, i per tant també hem de reflexionar; que l'escola ha d'acomplir les seves funcions; que la família ha de tenir les seves funcions, però la societat també ha d'acomplir les seves funcions.

I per tant, és una educació transversal, sí. De vegades jo no sé si aquí de qualque manera volen anar a un model americà, on hi haurà llibertat per tenir armes, on als centres escolars sí que hi ha actes de violència amb pistoles i que generen morts reals. I jo crec que aquí crec que hem de ser seriosos a l'hora d'abordar un tema que no ens ha d'escapar de les mans, que és un tema important, perquè de vegades les actituds de violència es demostren de moltes maneres, dins l'escola es demostren, però també fora de l'escola.

És evident que la protecció de menors, nosaltres ha estat el principi sobre el qual ha pivotat tota l'actuació de la conselleria i la Inspecció Educativa, no podia ser d'altra manera, no podia ser d'altra manera, hem actuat amb coherència. A més, hem actuat tenint en compte que de qualque manera tothom és innocent; que s'havia de saber exactament el que havia passat, i això ha fet la Inspecció Educativa; no ha pres mesures cautelars per responsabilitat. Vostè sap el que hi havia abans al costat del centre, envoltant el centre? Es creu qualcú que podria fer feina amb tranquil·litat tenint en compte que fins i tot hi havia càmeres que volien entrar dins el centre escolar, si el primer que s'havia de fer era tranquil·litzar, si el que volia era tenir una certa normalitat.

S'ha actuat, i jo entenc perfectament que vostè no hi estigui d'acord i que alguns no estiguin d'acord amb aquesta actuació, però crec que nosaltres hem actuat amb coherència, perquè de vegades quan es té la responsabilitat de prendre decisions les coses s'han de prendre amb molta consciència. Per tant, sí, protecció de menors ha estat la línia sobre la qual ha actuat aquesta Conselleria d'Educació, hem protegit el menor.

La víctima sí que l'hem protegida, jo puc entendre perfectament que la família no hi estigui d'acord, però jo he telefonat, m'he entrevistat amb ells, s'hi ha entrevistat Inspecció, la cap de Gabinet, hem estat en contacte amb la família, hem estat en contacte, hem tengut empatia, vostè, que un dia va dir que no teníem empatia. Sí que hem tengut empatia, una altra cosa diferent és que segurament la conducta, la decisió final cap a la conselleria no ha estat del que ha agradat a la família, però nosaltres hem fet el que la família ens ha demanat: hem canviat un nin d'escola, malgrat hi estiguéssim en contra, s'ha donat tot tipus de resposta a les seves demandes i necessitats; la Inspecció ha seguit el que realment estava... el procés d'adaptació a la nova escola. Per tant, nosaltres hem fet això.

Jo, m'han insultat? Sí que m'han insultat. M'han dit poca vergonya? Sí que m'han dit poca vergonya, però jo no diré mai una paraula negativa contra aquesta família, mai; jo crec que se m'ha desqualificat i han desqualificat l'equip directiu, l'escola, la Inspecció, d'una forma jo diria que crec que no és justa; entenc perfectament que tothom pot dir el que vulgui, som a una societat lliure, però crec que la Conselleria d'Educació ha estat al seu costat sempre. Una altra cosa és que ho hagi percebut.

Què ens hem equivocat tal vegada? Tal vegada sí, però nosaltres, evidentment, que realment no hagi estat realment al costat la conselleria, crec que ni ells ni ningú no ho pot dir, ningú no ho pot dir, i la família no ho pot dir.

Jo, Sra. Sureda, jo lament tot el que ha passat; jo venia aquí a fer una explicació el més objectiva i racional possible, ho he intentat; he intentat dir les coses tal com realment hem fet a la Conselleria d'Educació, i lament realment que de vegades s'hagin fet afirmacions que a mi m'han dolgut no només com a conseller d'Educació, sinó personalment, a mi que s'hagi volgut plantejar quasi quasi que la Fiscalia de Menors s'ha "compinxat" amb la conselleria i amb la Inspecció Educativa per amagar la realitat, és una afirmació molt dura, molt dura, que crec que realment no es pot fer sense cap tipus d'evidència.

Jo ara tornava llegir el comunicat, que nosaltres no coneixíem, que vàrem conèixer igual que tota la societat de les Illes Balears, nosaltres no coneixíem, ho torn repetir, nosaltres vàrem tenir la reunió el dijous, i el dijous va sortir aquest comunicat, i quan va anar el cap d'Inspecció Educativa, el director general d'Innovació i la directora de l'Institut, els van mostrar el comunicat, que nosaltres no teníem res a veure amb aquest comunicat, el varen fer ells. O és que realment hem manipulat la Fiscalia i la Fiscalia de Menors?

Jo crec que això, miri, és igual, és evident, és evident que nosaltres hem actuat legalment i per tant a mi em sap greu tot el que ha passat i el que s'ha dit i el que s'ha insinuat, perquè de vegades el pitjor no és el que es diu sinó el que s'insinua, el que s'ha insinuat ha estat el més greu. A mi em dol, no que em critiquin políticament, m'és igual, som aquí i sé el que suposa estar en política, el que em sap greu és tot el que han insinuat de forma implícita, d'aquesta forma sibil·lina fent preguntes, que són preguntes on hi havia ja les respostes fetes, això lament. Això ho lament totalment.

I per això entenc la seva reacció emocional. Jo, la veritat, vostè ha dit el tema del temps que hem estat per informar, jo pens que vàrem informar quan podíem, perquè li puc assegurar que si jo surt el dilluns, després de la setmana que havia passat, dient que ha estat una brega de pati, jo en aquest moment no seria conseller d'Educació. Jo vaig sortir quan tenia tota la informació contrastada, jo havia de contrastar informació, i ja el dimarts següent, el dilluns, vaig sortir en el Parlament, als mitjans de comunicació i vaig dir aquelles coses que podia dir, per exemple el tema dels dos professors que hi havia en el pati. És a dir, no podia dir res més, nosaltres necessitàvem realment tenir tota la certesa que el que s'investigava s'investigava.

I la Inspecció Educativa ho ha fet de forma autònoma i independent, no se li ha fet cap suggeriment, ha tengut el seu temps i jo no volia forçar el seu temps, sabent realment que se'm demanava per part de la societat que donàs una resposta. L'hem donada quan teníem la informació, no abans. O és que la justícia no ha donat la informació quan té tota la informació contrastada? I aquesta era i ha estat la nostra posició. Entenc perfectament que es pugui dir que realment la informació ha torbat una mica, ho puc entendre, perfectament, però també voldria que entengués que la posició d'un conseller quan ha de donar una informació ha d'estar molt contrastada, perquè, si no, evidentment, pot ser realment contrari a la veritat i a la realitat.

Miri, Sr. Castells, és evident, i vostè ho ha dit, el risc zero no existeix, ni a l'escola ni a les cases ni a la família ni al carrer ni enlloc, no existeix, tenim una societat cada vegada més insegura, diria jo, en molts sentits. I dins els patis, i vostè ho

sap, perquè ha estat president de FAPA a Menorca i, per tant coneix una mica la realitat escolar, sap perfectament que dins els patis, per molt de professorat que puguis posar, és molt difícil que no pugui ocórrer qualche tipus d'accident. Més li diré, qualche assessor jurídic d'una patronal d'escola concertada, fins i tot aquest any ha tengut judicis per aquesta qüestió, per coses que havien passat al pati, no han tengut repercussió mediàtica, però això és un altre tema.

Per què ha tengut repercussió mediàtica? Això s'ha de demanar a la gent que ha possibilitat que tengués repercussió mediàtica, és evident. Jo no entraré en aquest debat, ni hi vull entrar, cadascú ha de ser responsable de les seves decisions.

Per tant, crec que risc zero no n'hi ha. És evident que un professorat ha de ser el més diligent quan és a un pati, però vostè sap que a un pati hi ha molts infants, que pot passar qualsevol cosa i la gent que ho ignora és que no sap què és un centre escolar, no sap què és un pati escolar, no sap el que pot passar. I nosaltres, perquè volem minimitzar cada vegada els efectes dins el centre, hem plantejat a aquest centre en concret, però segurament ho plantejarem a tots els centres de les escoles de les Illes Balears, que incrementin el nombre de professors que són al pati escolar. Amb això minimitzam el risc? Segurament anirà igual, segurament anirà igual, però, com a mínim, és una forma d'intentar dir que de qualche manera s'ha de ser encara... s'han de tenir ulls allà on sigui, per davant i per darrera, per saber què passa dins un pati. Dins les famílies també passen coses rares i a més a més hi ha un fill, i han passat accidents.

Per tant, vull dir que en aquest tema hem de ser una mica crítics, hem de demanar la màxima responsabilitat als centres, que jo crec que la tenen, perquè ningú no oblida quants infants i centres escolars hi ha a les Illes Balears; quants infants surten cada dia als patis escolars; quantes desgràcies i accidents passen, perquè segons com ens senti qualcú pot semblar que els patis escolars són una espècie de guerra. Per tant, jo diria que anem alerta a no generalitzar situacions que no es poden generalitzar. Què en els patis hi ha accions que realment són lamentables? Sí. Què s'han de prendre accions educatives? Sí. Què s'ha d'obligar a accions punitives? Sí.

És que, de qualche manera, el reglament l'hem aplicat adequadament. Què l'hem aplicat una setmana després? Però l'hem aplicat, quan teníem tota la informació. O és que la justícia, quan pren decisions no té totes les proves damunt la taula? O és que resulta que amb els menors hem de ser més durs que amb els adults quan hi ha casos de corrupció?

Mesures cautelars. Nosaltres hem pres les mesures quan teníem tota la informació i el centre, amb una directora, legalment, des del 31 d'agost, amb efectes 3 de setembre, 3 de setembre, 31 d'agost-3 de setembre, va prendre les mesures quan tenia tota la informació. Però jo vos puc assegurar que prendre decisions en aquell context d'aquell centre amb tot el que va passar era molt difícil i molt complicat, si qualcú vol anar a saber el que va passar, que vagi al centre i que vagi a la directora i demani tot el que va passar, lamentable, lamentable. Era impossible fer una classe normal, fins i tot l'inspector un dia va decidir que els al·lots no sortien al recreo perquè hi havia tots els mitjans de comunicació que filmaven realment tot

el que passava. Decisió de l'inspector que va decidir com si fos un dia de pluja.

Això també ha passat i ha passat, per tant, per intentar que els menors fossin protegits, menors que han estat de vegades perseguits pels mitjans de comunicació i que han anat a ca seva, aquests menors agressors; amb la qual cosa se li ha aplicat una mesura correctiva, una sanció, del decret; una sanció que, ho torn repetir i ho repetiré una vegada i una altra, s'aplicat quan realment es tenia tota la informació, no abans. Parlem d'al·lots de vuit a dotze anys, de vuit a dotze anys, que realment alguns són bons alumnes i bons alumnes amb valors. I ho torn repetir i crec que això s'ha de posar d'una forma manifesta, perquè sembla que quan vaig sentit allò de l'homicidi, jo ja..., en fi, ja vaig pensar que perdia el món de vista. Crec que en aquests temes hem de racionalitzar.

A mi m'han acusat de prevaricació o diuen que em... miri, que m'acusin, no tenc por. Tenc por que realment se m'acusi i que després es tiri la pedra i s'amagui la mà; estic disposat a anar allà on sigui a defensar el que nosaltres hem fet. Què ens podem haver equivocat? Sí, però no hem amagat res, no hem amagat res ni ho farem mai.

Per tant, efectivament, el patí, un factor de risc, sí. Què tothom ha d'assumir les seves responsabilitats, Sr. Castells? Evidentment. Què de vegades hi pot haver tendències per part d'alguns de no assumir responsabilitats? Això passa per tot, a l'escola, a la societat, a la classe política, de vegades no s'assumeixen responsabilitats.

Jo crec que l'escola assumeix responsabilitats i crec que demostra que cada dia obren molts centres a les Illes Balears i no passa quasi res, i no passa quasi res. I quan passa, és evident que s'han de prendre les mesures.

Sra. Ballester, autocrítica. Me'n faig cada dia d'autocrítica, no acab d'arribar a ca meua i ja em faig autocrítica, quines coses hem fet malament i quines coses hem de millorar? I en aquest tema li promet que és de les poques coses que no m'han deixat dormir. Fixa't si realment jo tenc capacitat d'autocrítica, i sé que algunes coses..., l'única cosa que encara no tenc clar és si havia de sortir abans; el que tenc clar és que no tornaria prendre mesures cautelars. M'és igual, vostè hi diu el contrari, em sembla perfecte, jo no compartesc la seva decisió, però cada dia em faig autocrítica. Què hauríem de fer perquè les coses haguessin estat diferents? Què hem de fer en aquest centre perquè el centre pugui recuperar la seva imatge?

Estic preocupat per aquest centre, un centre públic; també hi ha hagut un atac a l'escola pública. I jo, que no estic mai en contra de l'escola concertada, i ho he dit dia sí i dia també, tal vegada a un altre tipus d'escola no (...) aquest tipus de tractament, però pens que amb aquesta dimensió, des d'aquesta perspectiva, jo em faig reflexions continuades. No puc estar tranquil, jo estimo l'escola, estimo l'educació; sé perfectament que aquestes víctimes..., que a aquesta nina, la víctima, se l'ha d'ajudar, com també s'ha d'ajudar aquests agressors i les seves famílies, que ho passen malament, i als directors, a la directora i a l'equip directiu, també se'ls ha d'ajudar.

I la primera és la víctima, efectivament, Sra. Ballester, qui ho dubta, és que jo quan la sent és que sembla que tenim dubtes de quina és la víctima; la víctima és la nina, ho sabem perfectament que és víctima i és la nostra preocupació, la primera preocupació d'aquest conseller ha estat la nina. Una altra cosa diferent no ho hagi sentit, que també és una reflexió que em faig, però jo he estat amb ella, hi he parlat, hi he parlat per telèfon, hem fet tot el que podíem, la conselleria s'hi ha bolcat en totes les coses que necessitava aquest infant, ho hem fet clarament, jo no puc entrar en altres dinàmiques, aquesta (...) se l'hauria de fer a la família, jo, la família, no consider que nosaltres ens hem comportat adequadament i consider que la resposta de les crítiques i declaracions que va fer, crec que no són justes, crec que no són justes. Puc entendre perfectament que no estiguin d'acord, però les dues declaracions tampoc no són adequades des del meu punt de vista, no són adequades, però jo les respect.

El meu respecte cap a ells, cap a la família és total i absolut, total i absolut, no sentirà ami una paraula meua que posi en qüestió, no estic d'acord amb les seves declaracions, no hi estic d'acord, però jo les respect absolutament. Per tant, nosaltres hem actuat d'una forma adequada, hem actuat així com pensàvem que haviem d'actuar, d'acord amb la normativa actual, d'acord amb la normativa de defensa i de protecció dels menors, i així ho continuarem fent.

Segurament m'he deixat moltes coses, però, com que s'han dit tantes coses ... de totes maneres, sempre estic a la vostra disposició per a qualsevol ... sé que vostè, Sra. Ballester, ha demanat més preguntes a una altra compareixença, no tenc cap problema, jo comparesc on em diguin, aquí, al Parlament, al plenari, vaig als centres escolars, als claustres de professors, vaig al Consell Escolar, hi he anat quatre o cinc vegades, més que tots els consellers de la passada legislatura, i debat, a mi m'agrada debatre i donar la cara. I en aquest tema, si vostè ha fet preguntes, jo li contestaré, perquè sé, ens ha arribat avui mateix, les preguntes que a una altra comissió que vostè (...), jo vendré i li contestaré totalment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, conseller. Per als torns de rèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Podem Illes Balears, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, presidenta. Només volia agrair la presència i les explicacions del Sr. Conseller i del seu equip i res més. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula ... no en vol fer ús.

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té cinc minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Vull demanar disculpes, perquè de vegades quan parlen de nins, pot afectar i tens dies millors i pitjors. El que li deia és que jo no dic que donàs explicacions tot d'una, el que li deia és que, per ventura, hauria d'haver sortit vostè abans dient que s'investigaria el cas, ... bé, és l'única crítica que dic que li puc fer.

Per altra banda, crec que es va actuar bé. Nosaltres, evidentment, donam suport tant a tot el col·lectiu de professorat que hi havia, evidentment a la família, a la nina i també a la família dels nins que varen actuar, però hem de pensar que parlem de nins i que, sobretot, se'ls ha de protegir a ells. Per tant, crec que hi ha d'haver molta prudència, s'ha de ser molt prudent amb aquests temes i s'han d'estudiar i investigar abans de fer segons quins tipus de comentaris.

Res més. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, diputada. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo volia també agrair al conseller la seva presència i la solvència en què normalment respon a totes les nostres interpel·lacions, i després també dir que jo no he volgut fer referència a un fet lamentable que ha succeït en aquesta reunió, entenc que vostè no podia evitar fer-ho, però és una reflexió que faig als companys, jo penso que hi ha actituds que l'únic que busquen és precisament el bombo i l'efecte mediàtic i crec que tots hauríem de ser prou hàbils per veure-ho i simplement no donar corda a aquestes actituds. Aquest és el motiu pel qual jo no hi hagi volgut fer referència.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari Mixt per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Bueno, como estamos en una comisión para aclarar los hechos, yo creo que he hecho tres preguntas a las que el conseller no me ha contestado. He hecho tres preguntas que no me ha contestado y que me gustaría saber, creo que aquí se ha hablado de muchas cosas, pero luego a las preguntas concretas, que es para poder saber qué ha ocurrido, no ha contestado.

Yo le he hecho la pregunta de si fue la niña sola, siguiendo órdenes de su profesora, en busca de sus agresores clase por clase, sin el acompañamiento de ningún docente. Esa es una pregunta.

Y la otra, cuando la alumna agredida llegó, junto con los agresores delante de la tutora y de la jefa de estudios que

ejercía la labor de directora en funciones, que ya ha comentado que era directora, ¿qué ocurrió?, ¿qué hicieron la tutora y la directora en cuanto al caso? Es que yo creo que nos tenemos que centrar en el caso.

Y una tercera pregunta, cuando la Conselleria de Educación emite un comunicado de prensa y el conseller comparece en el Parlamento ante los medios, para decir que el caso estaba resuelto, que había habido un informe, me gustaría preguntar si se había informado a la familia del cierre del caso facilitándole el informe de la investigación y la resolución del mismo antes de la comparecencia del conseller en los medios.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el portaveu del Grup Socialista per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

No vull fer cap intervenció. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, diputat. Per a la contrarèplica, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Bé, jo podia xerrar de moltes més coses de les que s'han dit, sí, Sra. Sureda, que li reconeixeré una reflexió que m'he fet moltes vegades, segurament l'única cosa que canviaria del que he fet seria que quan la portaveu d'aquell moment, la Sra. Fina Santiago, va sortir el divendres aquest, si jo hagués sabut, perquè no n'era conscient, de tota la repercussió, jo hagués sortit, però el que va dir la Sra. Santiago eren les tres coses que havíem comentat, és a dir, sempre al costat de la víctima, contra qualsevol agressió i que s'està investigant. Això ho va dir la Sra. Santiago, no ho vaig dir jo, d'acord, però el Govern també és solidari. Ara, segurament si jo hagués sortit les coses haguessin estat, no crec que les coses haguessin canviat molt, però sí que tal vegada aquesta manca de compareixença que vaig fer dimarts, tal vegada realment s'hagués fet d'una altra manera. Torn a repetir, segurament és l'única cosa que em planteja a l'hora d'aquestes crítiques.

Miri, Sra. Ballester, vostè ha presentat, vol una altra comissió sobre aquest tema, ha demanat set o vuit preguntes, que jo sàpiga, ara n'ha fet tres, però vostè ha demanat una altra compareixença sobre les coses que vostè demana.

Miri, és evident que una vegada que ... el que va passar, ho dic per una mica emmarcar tot el que va passar, perquè si es fan preguntes aïllades sense contextualitzar, les coses són diferents, primera cosa, és evident que quan el que va passar en aquesta brega amb agressió a aquesta nina, la nina va seguir, de qualque manera, dins la classe sense que la mestra, la tutora se n'adonàs que tenia lesions, algun tipus de rapinyada però no va constatar, perquè si ho hagués constatat realment hagués fet un altre tipus

d'acció. A mi m'agradaria posar això com un element de responsabilitat. Les escoles són responsables, les escoles actuen amb molta responsabilitat, hi ha casos, fins i tot un poc de grip i ja criden la mare o un familiar perquè vagin a cercar l'infant, per tant això es fa sempre. I per tant, si aquella tutora no va ser... no va constatar que hi havia aquest problema és que no va ser conscient realment del que havia passat. Vull dir que de vegades qualsevol cosa s'ha de mirar amb aquest context.

És veritat el que vostè diu, i per a mi va ser un error, que va enviar la nina a l'altra classe per tal de dir quins són els al·lots que l'havien agredida, un error pedagògic total.

Tercera cosa, quan es va *caso resuelto*, entre cometes, *caso resuelto*, alguns el tenen obert contínuament, és a dir, quan la Inspecció va acabar l'informe, l'informe que està enviat a Fiscalia, l'informe no és públic, l'informe està enviat a Fiscalia de Menors i, per tant, qualsevol persona que estigui implicat amb el cas, advocat que vulgui de qualque manera tenir aquesta informació, si em diu cas d'advocat de la família, vull dir, bàsicament, o qualsevol implicat, ho ha de demanar a la Fiscalia de Menors. Pensam que la protecció de menors és clau i, per tant, nosaltres hem enviat un informe de la Inspecció Educativa a Fiscalia de Menors perquè qualsevol persona implicada, si el fiscal de Menors ho considera, pugui tenir accés a això.

Per tant, nosaltres aquest informe no l'hem fet públic, varem fer públic un comunicat, perquè això era el que havíem de fer, i evidentment aquest comunicat nosaltres a la família li hem comunicat aquelles coses que se li havien de comunicar, no l'informe, evidentment.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No, no li hem comunicat; és a dir, nosaltres l'únic que hem fet és aquell comunicat real on realment dèiem el que havia passat. I a partir d'aquell moment amb la família hi ha hagut uns contactes d'acord amb les seves demandes i necessitats, lògicament.

No sé, després, si ha fet una altra pregunta.

(Se sent de fons la Sra. Ballester i Nebot que diu: "Quan la nina estava amb la professora i la directora i els agressors, com varen solucionar el tema, com ho varen fer (...)")

Miri, jo crec que, simplement, pel que jo sé, simplement el que es va fer és una mica de sermó, d'exposició dient que aquestes coses no s'han de fer, en fi, intentant plantejar les coses d'una forma més pedagògica. És evident que quan... perquè no eren conscients de la gravetat, perquè hi havia dues mestres allà, dins el pati, que no varen ser conscients del que passava perquè feien altres coses, perquè el pati és difícil de controlar-lo tot evidentment, per tant, diguem, se'm va dir el que havia passat i com que varem veure que no hi havia cap tipus de fet, ni un trau ni una cosa realment visiblement important, simplement va ser una espècie de xerrada purament pedagògica que aquestes coses no s'han de fer i que els jocs s'han de fer d'una altra manera.

A partir d'aquell moment, quan es va saber tot el que havia passat, és evident que es van prendre les mesures, és evident que s'ha fet tot un plantejament de com s'ha de jugar dins els patis respecte d'això. Evidentment es fa també un treball amb les famílies per tal d'intentar que l'educació tengui en compte aquests valors. S'està treballant des de l'Institut de Convivència per a la reparació emocional, treballen, i realment el que ens interessa és fer un pla per intentar restaurar la normalitat en aquest centre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, conseller. I una vegada esgotat el debat de l'ordre del dia d'avui, volem agrair la presència del Sr. Conseller i dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS